

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

26. ČÍSLO / XVIII. ROČNÍK

10 Kč • 0,40 €

4. ČERVENCE 2010

Z obsahu:

Kristus – věčný Velekněz

Homilie Benedikta XVI.
o slavnosti Corpus
Domini – Božího Těla
- strana 2 -

Ctítel Božského Srdce Páně

Paolo Riso
- strana 4 -

Srdce Mariino v Srdci Ježíšově

Slova Panny Marie svaté
Brigitě Švédské
- strana 6 -

Měsíc Nejsvětější Krve našeho Pána Ježíše Krista

- strana 7 -

Opustit svět

O autentickém vztahu
ke světu v následování
Krista
- strana 8 -

Luigi Padovese – mučed- ník dialogu s islámem

Milan Glaser SJ
- strana 9 -

Ježíšovo srdce světu (5) - Malá duše

Consolata Betrone

P. Lorenzo Sales – četba
na pokračování
- strana 10 -

Bulharská ikona sv. Cyrila a Metoděje

Novozákonní kněžství je těsně spjato s Eucharistií. Proto dnes o slavnosti Corpus Domini a takřka na konci Roku kněží jsme vyzváni, abychom rozjímali o vztahu mezi Eucharistií a Kristovým kněžstvím. Tímto směrem nás orientuje také první čtení a responsoriální žalm, které představují postavu Melchizedeche. Krátký úryvek z knihy Geneze (srov. 14,18-20) říká, že Melchizedech, král salemský, byl „knězem nejvyššího Boha“, a proto „obětoval chléb a víno“

Kristus – věčný Velekněz

a „požehnal Abrama“, který se vracel z vítězné bitvy; Abram sám mu dal desátek ze všeho. Pokud jde o žalm, obsahuje v poslední strofě slavnostní výraz, přísahu samotného Boha, kterého pokládá za Krále a Mesiáše: *Ty jsi kněz navěky podle řádu Melchizedecheva* (Ž 110,4); tak je Mesiáš prohlášen nejen za Krále, ale i za Velekněze. Tento žalm je východiskem pro autora listu Židům v jeho široce pojaté ex-

pozici. A my jsme jako v ozvěně opakovali: *Ty jsi kněz navěky, Kriste Pane*. Je to jako vyznání víry, které nabývá o dnešním svátku zvláštního významu. Je to radost společenství, radost celé církve, která v kontemplaci a adoraci Nejsvětější svátosti poznává v ní reálnou a trvalou přítomnost Ježíše, nejvyššího a věčného Velekněze.

Druhé čtení a evangelium obracejí pozornost k tajemství Eu-

charistie. Z prvního listu Korinťanům (srov. 11,23-26) pochází základní úryvek, v němž svatý Pavel připomíná význam a hodnotu společenství „Večeře Páně“, kterou jim Apoštol předal a které je vyučil, ale které hrozilo, že se vytratí. Evangelium naopak je vyprávění o zázraku s chleby a rybami v podání svatého Lukáše: podle svědectví všech evangelistů je to předobraz daru, kterým Kristus učiní sebe sama, aby dal lidstvu věčný život. Oba tyto texty zdůrazňují Kristovu modlitbu při úkonu lámání chleba. Přirozeně, je zde zřetelný rozdíl ve dvou momentech: když rozděljuje pro dav chléb a ryby, děkuje Ježíš nebeskému Otci za jeho prozřetelnost v důvěře, že nedopustí nedostatek pokrmu pro všechny tento lid. Při Poslední večeři naopak Ježíš proměňuje chléb a víno ve své vlastní Tělo a Krev, aby mohli učedníci požívat Jeho jako pokrm a žít s Ním v intimním a reálném společenství.

První okolnost, kterou je třeba připomenout, je, že Ježíš nebyl knězem podle židovské tradice. Jeho rodina nebyla kněžská rodina. Nepatřil k potomkům Áronovým, nýbrž k Judovým, a tím mu byla legálně uzavřena cesta ke kněžství. Osobnost a aktivita Ježíše z Nazareta nejde ve šlépějích starověkých kněží, nýbrž spíše ve stopách proroků. A v této linii se Ježíš distancuje od rituálního náboženského pojetí, kritizuje ustanovení, které přikládalo hodnotu lidským nařízením spojovaným více s rituální čistotou než se zachováváním Božích přikázání, tj. s láskou k Bohu a k bližnímu, která, jak říká Pán, je více než všechny oběti a dary. Dokonce uvnitř jeruzalémského chrámu, na místě po výtce posvátném, vykoná gesto výslovně prorocké, když vyžene směnárny a prodavače zvířat, všech věcí, které sloužily k tradičním obětním darům. Ježíš tedy není uznáván jako Mesiáš kněžský, nýbrž prorocký

Pokračování na str. 12

Ikdyž nekupujeme každou knižní novinku náboženské literatury, přece jen se čas od času objeví titul, který bychom rádi měli po ruce, a tak knížek pomalu přibývá a jednoho dne přineseme opět novou, a už nevíme, kam s ní. To se zřejmě stalo jednomu našemu čtenáři, a proto se rozhodl, že se nějakých knížek zbaví, a začal od těch nejstarších. K těm patřil olomoucký kancionál z roku 1906, který byl pro něho nepotřebný, ale vyhodit ho bylo zase škoda, a tak se rozhodl poslat ho do naší redakce.

Prohlídka dnes již historické, v kůži vázaného kancionálu byla pro nás zajímavá a poučná. Konstatovali jsme, že naši předkové před sto lety měli k dispozici výbornou pomůcku, uspořádanou podle církevního roku, s oficiálními liturgickými modlitbami a písněmi na všechny neděle a svátky i s modlitbami pro veřejné a soukromé pobožnosti a účtu k svatým od ledna až do prosince, s bohatým výkladem a doprovodem různých obřadů včetně svatého velikonočního tridua. Nechybí přípravné modlitby ke mši svaté, celý mešní řád a vedle toho i soukromé modlitby věřícího pro jednotlivé části mše svaté. Je zde „materiál“ pro nekolikeré nešpory, jak nedělní, tak na dny různých světců, mariánské nešpory a další hodinky. Dále modlitby a písně k prosebným

průvodům, k průvodu ke čtyřem oltářům Božího Těla, veřejné pobožnosti v různých naléhavých potřebách. Věřící, kteří používali takový kancionál, žili opravdu s církví. Tento kancionál si slouží uznání jako velmi dobrá,

Editorial

praktická a promyšlená pastorační pomůcka. Na stránkách i kožené vazbě tohoto úctyhodného exempláře bylo patrné, že neodpočíval někde ve skříni, ale velmi často se používal. V kancionálu byly založeny mimo jiné dva „Přijímací listy“ do Sdružení Nejsvětějšího Srdce Ježíšova v Římě z roku 1932. Jména těchto členů jsou zapsána v seznamech k věčné paměti v bazilice Nejsvětějšího Srdce Ježíšova a tito členové se duchovně účastnili denně šesti mší svatých sloužených salesiány v Římě. Za zmínku stojí i letáček velmi užitečných kněžských sobot, založených salvatoriány v roce 1934, a hojnými odpustky obdařené modlitby za kněžský a řeholní dorost. (To jsou právě léta, ze kterých pocházejí zápisy ctihodné sestry Consolaty Betrone.)

Na tyto naše předky se dnes někteří lidé dívají ovšem s určitým despektem, jako by to byli věřící, kteří ještě zaostávali. Mají za to, že u nich převažovala jen lidová zbožnost odtržená od pra-

vé liturgie, při které byli spíše jen pasivní. Kdo však viděl do jejich srdcí? Zachovaný kancionál o nějaké nápadné pasivitě nesvědčí a připomíná naopak situaci, kterou bychom dnes spíše uvítali: ještě dnes žijí pamětníci doby, kdy věřící svou hojnou účastí v opravdu svátečním oděvu a důstojným chováním vzdávali Bohu náležitou úctu v takové pokoře a zbožnosti, které jsme si už odvykli.

Měli bychom se zamyslet, zda naše sebeuspokojení není trochou nepřiměřeného sebevědomí se skrytou příměsí pýchy. Zakládáme si na tom, že jsme moderní, pokoncilní a opravdoví křesťané, kteří našli ten správný způsob, jak praktikovat víru, kteří vyšli z ghetta, překonali nedostatky, triumfalismus, zaslepenost, úzkoprsost minulých dob, otevřeli se světu, jsou tolerantní, vytvořili to pravé společenství mezi sebou i okolním světem. Současná náboženská a pastorační praxe nám opravdu může připravit situace, kdy se cítíme uspokojeni z uplatňování vlastní tvořivé svévole, libujeme si, když se držíme v kostele za ruce, můžeme hrát a zpívat v novém „mladém stylu“, máme svá „spolča“ a různé atraktivní akce a můžeme si při nich tykat s naším knězem, který dělá všechno pro to, aby se od nás nelišil a nikdo ho mezi námi jako příslušníka kléru nerozeznal.

Pokračování na str. 13

Žeň a dělníci

Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle

**Radujte se, že vaše jména
jsou zapsána v nebesích.**

Po době přípravy, usebranosti a modliteb nadešel čas, kdy je třeba přiložit ruku k dílu. Nastává doba žni, je to doba namáhavé práce, která vyžaduje trpělivost a vytrvalost. Nedej se však předem zaskočit myšlenkou na *břemeno dne i horka*⁽¹⁾ a na možnou únavu. Prorok Jeremiáš ti z vnuknutí Božího odhaluje obraz, na jehož uskutečnění máš spolupracovat svým vytrvalým úsilím a trpělivým přičiněním. Konečným cílem a smyslem při hlásání radostné zvěsti je rozjásaný Jeruzalém, v němž se mohou všichni radovat a s rozkoší skrat ze zdroje jeho slávy. Hospodinova štědrost chystá všem jeho obyvatelům doslova *záplavu blaha*. Vtiskni si tento obraz hluboce do srdce, aby se opět *zaradovalo* i v době malomyslnosti a malátné únavy, aby *ja tráva vypučely tvé kosti* novou mladostí.

Pán rozesílá do širokého okolí třicet šest dvojic, ale jak sám prohlašuje, je to málo. Tvá spolupráce začíná především tím, že se připojíš k modlitbám o další dělníky. Ale nejde o jakékoliv dělníky. Námezdní pracovníci by tu nebyli k ničemu. Poslouchej Pána pozorně, abys dobře pochopil, čím vším se mají jeho dělníci vyznačovat. Snad i proto je jich zatím tak málo, protože ne všichni mají tu odvahu a obětavost, aby přijali Hospodářovy požadavky. Již z prvních slov Pánova posláni můžeš poznat paradox Božího království.

Posílám vás jako ovce mezi vlky. Ovce nemají proti síle a dravosti vlků jiné ochrany než včasný útěk. Ale Pán přesto svým ovcím ukládá, aby šly vlkům vstříc. Není to absurdní? Království pokoje se bude šířit nikoliv mocí, ale odzbrojující silou lásky, dobrotivosti a pokoje. Jeho poslové nemohou spolehat na nic z toho, s čím tak rádi počítají lidé tohoto světa. Kristovy ovce mají za úkol přetvářet zvlčilý svět právě tím, čím zatím tak pohrdá a co pokládá jen za slabost a nemohoucnost.

Neberte si na cestu nic. Znamením vašeho postavení bude, že vyjdete za svým posláním jako ti nejchudší, nejubožejší, méněcenní. Právě ti, které svět podle svých měřítek a hodnot řadí spíše mezi blázny, mohou být přesvědčivými hlasateli pravé moudrosti.

Neposílám vás do světa, abyste si ho podrobili, ale chci, abyste mi *všechny národy získali za mé učedníky*⁽²⁾. Nebudete si tedy po-

čínat jako dobyvatelé, kteří chtějí rozšířit své panství a počítají přitom, že ukořistí něco ke svému obohacení. Naopak, posílám vás, abyste rozdávali z nejvzácnějších pokladů, které jsou vlastní Božímu království. Moje království je království *pokoje*, který musí ovládat mé posly tak, aby vyzařoval z každého jejich pohledu, slova i skutku. Vaším úkolem je *připravovat mi cestu*⁽³⁾. Proto vás posílám tam, *kam já sám chci přijít*. Především z vaší dobrotivosti musí být zřejmé, že se *přiblížilo Boží království*. Běda vám, jestliže svým příkladem *zavíráte před lidmi Boží království* a mně tak *zabraňujete vstoupit*⁽⁴⁾. Když však narazíte na ty, kteří dar Božího pokoje nepřijímají pro tvrdost svého srdce, pak nejsou toho pokoje hodni a *pokoje se vrátí k vám*. Tam, kde nepřijmou vás, nepřijali mne, a musí se nicméně jasně dovědět, že *Sodomě bude v onen den lehčeji než onomu městu*.

Nehoňte se za úspěchem pro úspěch. Ne jste přece prodavači, kteří chtějí udat své zboží za každou cenu, smlouvají a slevují s myšlenkou na svůj zisk. Laciné kompromisy a ústupky duchu doby a veřejnému mínění neslouží Božímu království. Boží království znamená úplnou změnu života a nikoliv splynutí se světem. Proto se varujte toho, že byste usilovali o lacinou spokojenost a *přízpůsobovali se tomuto světu*⁽⁵⁾. Nekupujte si přízeň lidí, ale usilujte, aby se všichni *radovali v Bohu*⁽⁶⁾.

Opravdová radost pramení z pokoje, který je darem Boží lásky. Ukazujte všem moji dobrotu na tom, jak budete prokazovat služby lásky. Dar pokoje není určen pro privilegované. Vaše pozornost se musí především obrátit k nejpotřebnějším a nejubožejším, o které svět pečuje nejméně. Zaneste můj pokoj těm, kteří trpí a strádají, služte s láskou potřebným, zarmouceným, nemocným a opuštěným. Ty navštěvujte, těšte, uzdravujte, očisťujte, a tak *vyhánějte zlé duchy*. *Zadarmo jste dostali, zadarmo dejte*⁽⁷⁾.

Jak vyhovět takovým náročným požadavkům? Vyrošuj vytrvale od Pána sobě i všem jeho apoštolům hlubokou víru v nekonečnou a všudypřítomnou moc toho, který vás posílá, a naprostou důvěru v pravdivost každého jeho slova, které vám svěřil k hlásání. A ne méně naléhavě pros o pokoru, která *neklade svou chloubu do ničeho jiného než do kříže našeho Pána Ježíše Krista*.

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ Mt 20,12; ⁽²⁾ srov. Mt 28,19; ⁽³⁾ srov. Mk 1,2;

⁽⁴⁾ srov. Mt 23,13; ⁽⁵⁾ srov. Řím 12,2;

⁽⁶⁾ srov. resp. žalm 66; ⁽⁷⁾ Mt 10,8

Liturgická čtení

1. čtení - Iz 66,10-14c

Plesejte s Jeruzalémem, jásejte nad ním, všichni, kdo ho milujete, radujte se s ním, radujte se, všichni, kdo jste nad ním nařikali, abyste sáli do sytosti z prsu, který utěšuje, abyste pili s rozkoší ze zdroje jeho slávy.

Neboť tak praví Hospodin: „Hle, přivalím na něj blaho jako řeku, jako rozvodněný potok slávy národů.

Budete sát, ponesou vás na zádech a na klíně vás budou laskat. Jako matka utěšuje svého syna, tak já vás potěším, v Jeruzalémě naleznete útěchu. Uvidíte to a vaše srdce se zraduje, jak tráva vypučí vaše kosti. Hospodinova ruka se ukáže na jeho služebnících.“

2. čtení - Gal 6,14-18

Ať je daleko ode mě, abych se chlubil něčím jiným než křížem našeho Pána Ježíše Krista, kterým je pro mě ukřižován svět a já světu. Vždyť ani obřízka nic není, ani neobřezanost, ale nové stvoření.

A na všechny, kdo se v jednání budou řídit touto zásadou, ať přijde pokoj a milosrdenství, totiž na pravé Boží Izraelity.

A pro budoucnost ať mě už nikdo s těmi věcmi neobtěžuje! Vždyť já na svém těle nosím znamení, že náležím Ježíšovi. Milost našeho Pána Ježíše Krista ať je s vámi! Amen.

Evangelium - Lk 10,1-12.17-20

Pán ustanovil ještě jiných dvaasedmdesát učedníků, poslal je před sebou po dvou do všech měst a míst, kam chtěl sám přijít, a řekl jim:

„Žeň je sice hojná, ale dělníků málo. Proste proto Pána žně, aby poslal dělníky na svou žeň. Jděte! Posílám vás jako ovce mezi vlky. Nenoste měšec, ani mošnu, ani opánky. S nikým se cestou nepozdravujte.

Když někde vejdete do domu, napřed řekněte: ‚Pokoj tomuto domu!‘ Bude-li tam člověk hodný pokoje, spočine na něm váš pokoj, jinak se vrátí k vám. V tom domě zůstaňte a jezte a pijte, co vám dají, protože dělník má právo na svou mzdu. Nepřecházejte z domu do domu! Když přijdete do některého města a přijmou vás tam, jezte, co vám předloží, uzdravujte tamější nemocné a říkejte jim: ‚Přiblížilo se k vám Boží království!‘ Když přijdete do některého města a nepřijmou vás, vyjdete do jeho ulic a řekněte: ‚I ten prach, který se nám ve vašem městě přichytil na nohu, vám tu strásáme. To si však pamatujte: Přiblížilo se Boží království!‘ Říkám vám: Sodomě bude v onen den lehčeji než takovému městu.“

Dvaasedmdesát učedníků se vrátilo a s radostí řekli: „Pane, dokonce i zlí duchové se nám podrobují ve tvém jménu!“ Odpověděl jim: „Viděl jsem satana padnout jako blesk z nebe. Dal jsem vám moc šlapat na hady, štíry a přemáhat všechnu nepřítelovu sílu a vůbec nic vám nebude moci uškodit. Ale radujte se ani ne tak z toho, že se vám podrobují duchové, spíše se radujte z toho, že vaše jména jsou zapsána v nebi.“

Ctitel Božského Srdce Páně

Matteo Crawley

24. srpna 1907 vstoupil mladý nemocný kněz, který byl u konce svých sil, do kaple Zjevení Božského Srdce v Paray-le-Monial. „Modlil jsem se tam a náhle jsem pocítil zvláštní šok. Byl to dotek Boží milosti, současně velmi silný a nekonečně sladký. Když jsem se zvedl, byl jsem zcela zdrav. Poklekl jsem ve svatyni ponořený do dikůvzdání a pochopil jsem, co chce Pán Ježíš ode mne. Ještě též večer jsem připravil projekt, jak získat svět pro lásku Ježíšova Srdce, a to dům za domem, rodinu za rodinou.“

Tento kněz se jmenoval Matteo Crawley.

Edward Crawley se narodil 18. listopadu 1875 v Arrequipa v Peru. Jeho otec byl anglický protestant a matka velmi zbožná španělská katolička. Každý den chodila na mši svatou a k svatému přijímání a večer se s rodinou modlila růženec. Když bylo Edwardovi 18 měsíců, jeho rodiče se stěhovali do Anglie, a protože měli obavy, že Edward by nesnesl náročnou cestu, svěřili ho matčiným rodičům.

Po sedmi letech se vrátili do Peru se dvěma staršími syny a třemi dalšími, kteří se narodili v Anglii. Edward, který vyrůstal jako jediný syn v tom nekatolickém prostředí, se náhle ocitl mezi pěti bratry, které vůbec neznal. Koncem roku se pan Crawley přestěhoval do Valparaisa v Chile. Edward s ním opustil rodný kraj, kam se pak vracel jen zřídkka. Z mládí mu zůstala vzpomínka na rodinu plnou lásky k Ježíši, a to i přesto, že otec katolické církvi nedůvěřoval.

V Chile projevoval Edward až přehnanou horlivost pro spásu duší. Projevovalo se to v jeho způsobu, jakým mluvil o Ježíši, takže mu v jedné sousední rodině začali říkat „kazatel“ měsíců Panny Marie a Božského Srdce. Jeho slova silně zapůsobila na otce této rodiny, takže před smrtí zatoužil stát se katolíkem. Protože žádný kněz nebyl k dosažení, připadl Edwardovi radostný úkol pokřtít tohoto muže na smrtelné posteli.

V roce 1885 vstoupil do sdružení otců Srdci Ježíšova a Marii-

na známých pod jménem „picpsiáni“, protože vznikli v pařížské čtvrti „Picpus“ a jejich zakladatelem byl P. Pierre Coudrin. Bylo to v době Francouzské revoluce a cílem sdružení bylo odčiňování hříchů proti našemu Pánu, napodobování jeho života, modlitba, kázání a adorace Nejsvětější svátosti jako zdroje vši svátosti a misijní horlivosti.

Po gratulaci k rodinnému svátku 4. října 1885 předal matce list, na kterém bylo napsáno: „Jako dar k svátku slibuji svému synu Edwardovi, že mu dovoluji, aby složil v 15 letech řeholní sliby.“ „Podepíšeš to, maminko?“ Matka se slzami v očích čte a podepisuje. Souhlas otce je poněkud obtížnější. Ten se mezitím

stal katolíkem právě pod vlivem toho, jak jeho syn obrátil otce u sousedů. Ale pak synovi řekl: „Povoluji ti jít za svým povoláním, ale pod jednou podmínkou: v případě, že se staneš knězem, přeji si, abys byl knězem svatým.“

V Santiago de Chile 2. února 1891 vstupuje do noviciátu a obléká řeholní hábit v klášteře z jedné staré zemědělské usedlosti v Los Perales. 11. září 1892 složil své první sliby a přijal jméno Matteo. Během studia teologie našel v archivu domu obraz Ježíše, který v levé ruce drží globus. Z jeho Srdce vycházejí paprsky směrem k Ekvádoru. Před tímto obrazem, který byl zhotoven podle přání prezidenta Gar-

P. Matteo Crawley

cii Morena, bylo Peru zasvěceno Božskému Srdci. Tento obraz se hraje důležitou roli v apoštolátu mladého řeholníka. 17. prosince 1898 přijal v katedrále v Santiago de Chile kněžské svěcení.

Ježíši, jen ne laicismus!

Během svých prvních misí ve Valparaisu je P. Matteo velice dojat duchovní bídou lidu. Otevírá sociální středisko, kde mladí lidé mohou získat křesťanskou i občanskou formaci a stát se s Ježíšem v srdci dobrým kvasem obrozené společnosti. P. Matteo ihned pochopil, že „zlem, které rozleptává společnost, je laicismus neboli úplné vyloučení Boha a jeho božského zákona ze všech oblastí lidského života“.

„Laicismus je v diametrálním rozporu s královstvím Krista, který je zdrojem nejen štěstí věřících, ale harmonie veřejného života vůbec.“ (Benedikt XVI.) Společnost nemůže existovat bez Krista, ale to nejvíce překáží dnešním pyšným lidem. P. Matteo se rozhodne bojovat proti tomuto zlu svým kázáním a také všemi prostředky včetně založení právnické fakulty, ve které jsou principy Božího zákona a křesťanského svědomí základními prvky formace. Není prioritou víry v Ježíše Krista, kterou chce P. Matteo nastolit ve svém novém univerzitním institutu a v celé společnosti, opuštěním velkých problémů economic-

ŠLI JSME SPRÁVNOU CESTOU?

Biskup Franz-Joseph Overbeck z Essenu konstatuje, že generace kněží z doby II. vatikánského koncilu si klade kritické otázky, zda se tehdy vydala správnou cestou. Někteří z nich se dívají nechápavě na mladé kněze, kteří se obracejí spíše k podobě kněžství zakotvené v tradici. Tito mladí se musí často nelehce prosazovat. Mají však jinou vnitřní výchozí situaci než jejich starší spolubratři z 50. a 60. let. Biskup také řekl, že kněžím a řeholníkům, kteří přišli do Německa z Indie, chybí v tomto prostředí „normální lidé“, kteří v duchu klasické lidové zbožnosti přicházejí za knězem a zcela samozřejmě plní kostely.

AKCE NINIVE

Organizace Kirche in Not uvedla v život „Akci Ninive“, akci pokání a modliteb za církev, a propaguje tuto akci horlivě ve zvláštních programech v křesťanských rozhlasových a televizních médiích. Vysílají se přímé přenosy z těchto akcí. Např. Radio Horeb vysílá ve čtvrtky od 23 hodin do pátečního rána 5 hodin noční adorace a modlitby z Mnichova. V programu je mše svatá, modlitba růžence a křížové cesty. „Akce Ninive“ má trvat celý rok a je sérií smírných pobožností dětí a mládeže jako odpověď na sexuální zneužívání dětí a mládeže. Akce se šíří do mnoha zemí.

Kath-net

kých, sociálních a politických? Není to útek před skutečností, nebo vměšování Boha do záležitostí, které má řešit jen člověk?

Na takové námitky odpoví dá dnes Benedikt XVI.: „Kdo vylučuje Boha ze svých horizontů, falšuje pojetí skutečnosti a v důsledku toho může skončit jen ve slepé uličce a v destruktivních nápadech. Jen ten, kdo uznává Boha, poznává také skutečnost a může na ni odpovědět způsobem lidsky přiměřeným. Pravda této teze vyplývá evidentně z pádu všech systémů, které dávají Boha do závorcky.

Ale ihned povstává druhá otázka: Kdo zná Boha? Jak ho můžeme poznat? Pro křesťany je jádro odpovědi prosté: jen Bůh zná Boha, jen jeho Syn, který je Bůh z Boha a pravý Bůh z pravého Boha, zná Boha. A On, který je v lůně Otce, nám ho zjevil (Jan 1,18). Odtud vyplývá nenahraditelnost Ježíše Krista pro nás a pro celé lidstvo. Jestliže nepoznáme Boha v Kristu a s Kristem, všechna skutečnost se změní v nerozluštitelnou hádanku. Není zde cesty, nejsou zde životní pravdy. Bůh je základní skutečnost, nikoliv Bůh pouze vymyšlený a hypotetický, nýbrž Bůh s lidskou tváří, Bůh s námi, Bůh lásky až ke kříži. Když učedník dospěje k pochopení Kristovy lásky »až do krajnosti«, nemůže na lásku odpovědět jinak než láskou: *Půjdu za tebou, kamkoliv půjdeš.* (Lk 9,57)“ (Projev k CELAM 13. května 2007).

Vraťme se k P. Matteovi. V roce 1906 změní zeměměřeni Valparaiso na sutiny. Mladý kněz se věnuje ve dne v noci potřebným, kteří přišli o všechno. Jeho zdraví takovou zátěž nese. Je tak vyčerpán, že mu lékaři zakážou na jeden rok jakoukoliv práci. Jeho představený ho pošle do Evropy, na cestu, která znamená obrát v jeho životě. V červnu 1907 je přijat na soukromé audienci u papeže, svatého Pia X., kterému vyloží svůj projekt, který má na srdci, a žádá o povolení získat svět pro

MODLITBA ZA KNĚZE PO SVATÉM PŘIJÍMÁNÍ

Nebeský Otče, pro větší slávu Tvého jména
Ti obětujeme Vtělené Slovo,
které přijímáme ve svátosti lásky,
do které jsi vložil všechno své zalíbení.

Ve spojení s Ním a skrze Marii Neposkrvněnou
obětujeme se Ti za posvěcení a zvětšení počtu kněží.

Vylij na ně svého Ducha. Dej, aby milovali Kříž
a aby jejich apoštolát byl velmi plodný.

Amen.

Ježíšovo Srdce zasvěcováním rodin. Papež mu odpoví: „Nikoliv, můj synu. To vám nepovoluji. To vám prikazuji: Zasvěťte svůj život tomuto dílu spásy.“

„Bůh musí kralovat“

P. Matteo se vrací do Chile v říjnu 1908 a pokračuje tím, že zasvětil dům jedné dobrodítelky Nejsvětějšímu Srdci s obrazem Garcii Morena. Podle něho tímto úkonem, který se uskutečňuje v přítomnosti kněze, stane se obraz předsedajícím životu celé rodiny, a to znamená nejen úctu k Božskému Srdci, která přetváří celý rodinný život díky společným modlitbám, ale také závazek navštěvovat jiné rodiny a získat je pro Ježíše.

V dalších letech propaguje P. Matteo tuto akci zřizováním sekretariátů v různých zemích světa. V roce 1911 činí počet takto zasvěcených rodin již 120 000. Tyto rodiny se mají vyznačovat silným duchem víry a modlitby a horlivostí v apoštolátu.

Jedním z nejslavnějších plodů je obrácení admirála Latorreho, národního hrdiny Chile po vítězné námořní bitvě s Peru. P. Matteo sympatizuje s tímto mužem, který je však k náboženství indiferentní. Jednoho dne se objeví v jeho domě: „Admirále, přišel jsem dnes, abych vám dal rozhřešení.“ „Má to být vyhlášení války ve jménu vašeho Krista?“ „Ano, admirále, prohlášení ...lásky ve jménu Krista!“ odpoví otec. Pak se obrátí

k obrazu Božského Srdce a pokračuje: „Pohleďte na tento obraz intronizovaný ve vaší rodině. On je Král váš a Král můj! Nejvyšší Zákonnodárce mocných i slabých, admirálů i námořníků.“

PAPEŽOVO VAROVÁNÍ

Benedikt XVI. varoval před odstraňováním křesťanských symbolů v Evropě. Tím je křesťanství vytlačováno na okraj a kontinent zbavován svých základů. Papež to řekl na setkání se zástupci Rozvojové banky Evropské rady. Současně papež odmítl jednostranné zaměření pozornosti na hospodářský úspěch. Finanční trh není cíl, ale prostředek. Svoboda získaná po překonání totalitních ideologií nesmí sloužit jen zájmům hospodářského zisku.

Kath-net

Je to Král vaší manželky: všichni, kteří bydlí v tomto domě, ho uctívají na kolenou, respektují jeho zákony, žijí podle víry v Něho. Všichni s výjimkou vás. Ve jménu Ježíše, který vás miluje a který mě poslal, abych vám nabídl jeho milosrdenství, podrobte se Ježíšovu Srdci!“

Latorre se už nevysmívá a žádá čas na rozmyšlenou. Otec neúprosně odpovídá: „Kdyby vás tuto noc překvapila smrt, řekli byste, ať se vrátí, protože si to musíte rozmyslet? V tuto chvíli to není smrt, která klepe, ale Život, sám Ježíš, Král králů, klepe na vaši admirabilitu.“ Admirál se zvedl ze sametového křesla, poklekl a vyznal hříchy celého svého života. Je navždy získán pro Krista. Rok nato mu P. Matteo pomáhá prožít šťastnou smrt. (Pošli nám, Ježíši, více takových kněží!)

V roce 1914 je P. Matteo znovu v Evropě. Káže v centrech intronizace Ježíšova Srdce. Dílo se rozvíjí, ale objevují se těžkosti. Někteří biskupové se domnívají, že výraz „intronizace“ je v rozporu s církevními obyčejí a nemá potřebnou autorizaci. 6. dubna 1915 jde P. Matteo k Benediktu XV., který mu za několik dní pošle list, ve kterém definitivně schvaluje intronizaci: „Umístění obrazu Božského Srdce na nejčestnějším místě v domě, tak, aby náš Pán Ježíš Kristus viditelně kraloval v katolických rodinách.“ Jedná se o to, aby se Ježíš skutečně stal Králem rodiny a aby se rodina každý den shromáždila u jeho „trůnu“ a nabídla mu klanění, dostučinění a lásku.

Ježíše do každé rodiny

Díky Ježíši a jen Ježíši bude možné, aby manželství prožívala ve svátosti své manželské vztahy i křesťanskou výchovu dětí zvláště v naší době, kdy rodinu ohrožují nejtěžší nebezpečí. Právě Benedikt XV. připomíná tři rány, které ničí jednotu rodin:

„Rozvod, který rozvrací stabilitu, státní monopol výchovy

Srdce Mariino v Srdci Ježíšově

a výuky a hledání rozkoše v rozporu s Božím zákonem.“ Tato intronizace „propaguje především křesťanského ducha a instauruje v každé rodině království Ježíšovy lásky... A protože následování Ježíše nespočívá v dojetí a v povrchních náboženských citech, které dojmají slabá a křehká srdce, ale nedotýkají se neřesti, je nutné znát Ježíše, jeho nauku, jeho život, jeho umučení, jeho slávu. Následovat Ježíše znamená být plný živé a pevné víry, která neovládá jen srdce, ale řídí všechno naše chování. Pro naléhavé potřeby naší doby není nic vhodnějšího.“

Během kazatelské cesty po Francii poukazuje P. Matteo na škody způsobené válkou a dodává: „Nezapomínejte, že zkáza křesťanských rodin je mnohem větší zlo. Rodina je pramen života. Jestliže je zdroj národního života otráven, národ umře. Usilujeme impregnovat rodinu Božím zákonem a láskou Nejsvětějšího Ježíšova Srdce. Jestliže u kořene je Ježíš, celý strom bude Ježíš.“

Bez zastavení a bez přestávky káže P. Matteo v různých jazycích v mnoha zemích. ... V roce 1923 v Anglii povzbuzuje učitele katolické školy: „Ježíš vám světil své nejdraší poklady; nebuďte pouze vyučujícími, ale apoštoly, rozsévající života a lásky. Mnozí katolíci si představují, že apoštolát je záležitostí pouze kněží. A to vy nesmíte říct. Pro vás nestačí, že jste horliví katolíci, pro vás, učitele, je apoštolát povinnost, nikoliv luxus. Je vaší povinností spasit duše vašich žáků, a abyste toho dosáhli, musíte být více než jen vyučující, musíte pomáhat Ježíši vést duše do nebe. Nepřátelé našeho Krále mají více horlivosti, zlé horlivosti, než jeho přátelé.“

Během těchto let napsal P. Matteo knihu o třech potupách, jakých se dostává našemu Pánu od moderní společnosti: autorita, která odmítá Ježíše Krista; nemravnost a zvláště

Maria řekla svatě Brigitě Švédské:

„Rozjíměj, dcero, o utrpení mého Syna, jehož údy mi připadají takřka jako moje údy a jeho Srdce jako moje Srdce. Protože jako jiné děti chtějí být pod srdcem své matky, tak i On byl pod mým Srdcem, ale daleko hlubším způsobem, protože On byl počat z nejvnitřnější Boží lásky, zatímco jiné děti jsou počaty z žádostivosti těla.“

Proto řekl můj synovec Jan: *Slovo se stalo tělem*. Neboť do mne vstoupil a přebýval ve mně skrze lásku. On byl skutečně jako mé srdce. Proto když se narodil, prožívala jsem, jako by se narodila polovina mého srdce a ode mne odešla.

A když trpěl, prožívala jsem, jako by trpělo mé vlastní srdce. Protože tak jako když něco je zčásti zvenku a zčásti uvnitř, je-li probodeno to, co je zevní, trpí stejnou bolestí i to, co je uvnitř, tak tomu bylo u mého Syna – i moje Srdce bylo bičováno a probodeno, když On byl bičován a proboděn.

Protože já jsem mu byla v jeho utrpení zcela nablízku a nedala jsem se od něho odloučit. Stála jsem těsně pod jeho křížem, a jako více bolí, co je blíže srdci, tak i já jsem všechnu bolest vnímala tvrději než jiní. A když se z kříže podíval na mne a já na něho, tu vyhrkly z mých očí slzy jako z mého nitra. A když mě viděl zcela vydanou bolestí, působila mu moje bolest, kterou na mně viděl, taková muka jako všechny jeho rány dohromady.

A proto říkám směle, že jeho bolest byla moje bolest, protože jeho Srdce bylo moje Srdce. A jako Adam a Eva zaprodali svět za jedno jablko, tak můj Syn a já jsme za jedno srdce celý svět koupili zpět. Proto myslí, moje dcero, na to, jak jsem byla obtížena při smrti mého Syna, a nepřipadne ti těžké opustit tento svět.“

Svatá Brigita Švédská - Zjevení, kniha 1, kap. 35

nečistota v odívání urážejí Ježíšovu svatost; krize kněžských a řeholních povolání zmenšuje lásku, kterou jsme povinni Ježíši. P. Matteo často říkal mladým i dospělým: „Není křesťanského života bez čistoty. Není čistoty bez Ježíše.“

Prvenství mše svaté

P. Matteo odplouvá 25. ledna 1935 na Dálný východ. Zde pořádá četné konference a setkání, zve kněze, věřící a řeholníky, aby se vrátili k prameni křesťanského života, k lásce Je-

24HODINOVÁ ADORACE V LE MANS

Jako alternativní program ke 24 hodinovému automobilovému závodu v Le Mans nabídl biskupství možnost 24hodinové adorace. Je to iniciativa tří mladých věřících. Od roku 1955, kdy na závodní dráze došlo k hromadné srážce, která si vyžádala 84 lidských životů, je ke každému startu zván místní biskup. Nedává účastníkům pozhřebání, ale měl už možnost jet s jedním závodníkem rychlostí 300 km v hodině. *Kath-net*

ZÁVĚR ROKU KNĚŽÍ

Na závěrečné bohoslužbě na nám. Sv. Petra, která uzavírala slavnostně Rok kněží, bylo přítomno nejméně 17 000 kněží z celého světa. Homilii Svatého otce pronesenou při této příležitosti uveřejníme v plném znění ve Světle č. 27. Svatý farář arský nebyl prohlášen za patrona kněží, ale zůstává patronem a ochráncem farářů.

žíšova Srdce. Kněžím zdůrazňuje zvláště jedno: „Qualis Missa, talis sacerdos. – Jaká mše, takový kněz.“

S dojetím vypráví: „Při mši, kterou jsem sloužil ráno v jednom pařížském kostele, byl také jeden člověk, který se z počátku choval nevhodně a nudil se. Ale když mše dospěla k pozdvihování posvěcené Hostie, ten muž náhle padl na kolena, díval se a plakal až do konce. Sotva jsem přišel do sakristie, abych odložil bohoslužebná roucha, ten člověk přišel za mnou a řekl mi: »Otče, až do této chvíle jsem byl nevěřící. Přišel jsem na tuto mši kvůli svým přátelům. Věděl jsem, že mše podle vás katolíků je obětí Ježíše na kříži. Ale už jsem vůbec nevěřil. Ale právě v okamžiku, kterému se říká proměňování, jsem viděl sestupovat jinou osobu, majestátní, s tváří poznamenanou hlubokým smutkem, ruce a nohy probodené a zakrvácené... z ran vytékala krev, která padala do kalicha. Jaký zázrak, otče, já nyní věřím, věřím všechno, věřím, že Ježíš je Syn Boží, který se vtělil a obětoval také za moje hříchy a za moji spásu.«“

Poslední roky života P. Mattea byly kalvárie. Zachvácený nemocí odevzdal se zcela Pánu: „Je moudré zemřít,“ napsal před smrtí. „Toto je pokání, které jsem potřeboval.“ Jednoho dne řekl: „Až nebudu moci kázat, budu psát. Až nebudu moci psát, budu se modlit. Až se nebudu moci modlit, budu moci trpět, milovat a obětovat.“

V únoru 1956 se vrací do Valparaísa v Chile. Je zasažen leukémií. Souhlasí s amputací nohy, která má gangrénu. Ráno 4. května 1960 jde na setkání s Ježíšem, kterého 85 let miloval a učil milovat s apoštolskou vášní a zápallem po všech cestách světa a přivedl k němu, jen Bůh ví, kolik duší. Splnil úkol, který mu dal otec obrácený z protestantismu: „Chceš být knězem? Dobře. Ale jedině svatým knězem!“

Podle www.santiebeati.it

Překlad -lš-

Měsíc Nejsvětější Krve našeho Pána Ježíše Krista

Právě na začátku měsíce července věnovaného oslavě a doborodiny nejdražší Ježíšovy Krve slavila církev od roku 1849 svátek Nejdražší Krve Páně. Tento svátek ustanovil blahoslavený papež Pius IX., jehož pontifikát (1846–1878) byl nejslavnější epochou rozvoje této úcty. Tento svátek se na některých místech slavil již dříve v pátek po čtvrté neděli postní. Pius IX. ho ustanovil pro celou církev jako trvalé Te Deum za osvobození z exilu v Gaetě, kam uprchl v přestrojení poté, co byl zavražděn vatikánský ministerský předseda. Jeho nástupce Pius X. přenesl svátek na 1. červenec.

Svátek 1. července bezprostředně navazuje na měsíc zasvěcený úctě k Božskému Srdci Páně. Mezi tímto Srdcem a Nejsvětější Krví je úzký vztah, a to nejen proto, že z tohoto Srdce po probodění kopím vytekla Krev a voda, ale také proto, že toto Srdce vtěleného Slova bylo prvním kalichem, ve kterém byla tato Krev posvěcena a oživena. Mešní text tohoto svátku, který přetrvával v tridentské liturgii, vyzvedává vykupitelskou účinnost Nejdražší Krve a vyzývá nás, abychom uhasili svou žízeň z pramenů Ježíšových božských ran, neboť jeho Krev je pro nás zárukou věčného života.

P. Faber píše, že celé dějiny církve jsou dějinami úcty k Nejsvětější Krví, protože jsou to dějiny hlásání evangelia a udělování svátostí: jako zvláštní existovala tato úcta jistě v mysli apoštola Pavla. Mluví o této Krví s naléhavostí ve svých listech. Je možno ho nazvat iniciátorem této úcty. Jeho misijní síla pramenila právě z této úcty.

Mezi církevními Otcí je možno jmenovat na Východě svatého Jana Chryzostoma a na zá-

padě svatého Augustina. Oba s nadšením hovoří o Nejsvětější Krví, která je cenou našeho vykoupení, a z jejich spisů můžeme čerpat zdůvodnění a oprávněnost této úcty.

Zjevení svaté Gertrudy jsou plná hlubokých výrazů o Ježíšově Nejdražší Krví. Novodobá úcta však čerpá především ze spisů svaté Kateřiny Sienské, kterou P. Faber nazývá „prorokyní Nejsvětější Krve Páně“.

Celý Nový zákon je plný této úžasné a uchvacující skutečnosti: „*My všichni jsme vykoupeni Kristovou Krví.*“ Všechny oběti Starého zákona byly předobrazem Kristovy oběti. On sám byl symbolicky obětován od počátku světa (Zj 17). Kristova Krev posloužila k tomu, aby nás očistila od hříchu našeho praotce Adama; je zárukou míru a smíření s Bohem, je to pečeť Nového zákona, jak můžeme číst v Listu Židům: *Kristus přišel jako velekněz budoucích hodnot; prošel stánkem větším a dokonalejším, který není udělán lidskýma rukama, nenáleží k tomu stvořenému světu, a vešel jednou provždy do svatyně, ne s krví kozlů a telat, ale se svou vlastní krví, a tím nám získal věčné vykoupení. Jestliže už samo pokropení krví kozlů a býků a popel z jalovice posvěcuje ty, kteří jsou nečistí, k čistotě těla, čím spíše krev Krista, který skrze věčného Ducha sám sebe přinesl Bohu jako oběť bez poskvrny, očistí naše svědomí od mrtvých skutků, abychom mohli sloužit Bohu živému. A proto On je prostředníkem nové smlouvy. Svou smrtí*

dal zadostiučnění za hříchy spáchané v době, kdy ještě platila dřívější smlouva. Tím se povolaným dostává splnění smlouvy o věčném dědictví. Aby totiž vstoupila v platnost závět, musí být napřed prokázána smrt toho, kdo závět udělal. Ta závět je přece platná až po jeho smrti; dokud on žije, nemá závět právní účinnost. Proto ani první smlouva nebyla uzavřena bez krve. Neboť když Mojžíš ohlásil celému shromáždění všechna nařízení Zákona, vzal yzop se šarlatovou vlnou a pokropil jak knihu Smlouvy, tak všechen lid krví telat a kozlů smíchanou s vodou a řekl: „Toto je krev smlouvy, kterou s vámi uzavřel Bůh.“ Podobně pokropil krví i stánek a všechno bohoslužebné nářadí. A skoro všechno – jak Zákon nařizuje – se očišťuje krví a bez prolití krve není odpuštění (Žid 9,11–22).

Apoštolové ve skutečnosti nehlásají nic jiného. *Bůh ho ustanovil jako smírnou oběť v jeho Krví, která působí skrze víru (Řím 3,25). Nyní, protože jste spojeni s Ježíšem Kristem, vy, kteří jste byli vzdáleni, stali jste se blízkými Kristovou krví (Ef 2,13). Usmíří se sebou všechno tvorstvo tím, že jeho krví prolitou na kříži zjedná pokoj (Kol 1,20).*

Kristova krev je tedy pramenem všech milostí, všeho smíření a spojení s Bohem, všech ctností a dokonalostí. Motívem bolestného prolévání krve je Ježíšova vůle spasit svět a jeho nesmírná láska k nám, ubohým tvorům. Na počátku lidských dějin došlo k těžkému prolití krve při první bratrovraždě. Ježíš začal

prolévat svou krev při své obřizce. Pak plynula léta v pokorném mlčení, práci, modlitbě a ponižování. Svě výkupné utrpení začal Pán v zahradě Getsemanské, kde se potil krví. Netrpí zde fyzickými mukami, nýbrž hříchy všeho lidstva! Při bičování prolévá svou krev za hříchy těla, protože „pro ránu tak strašnou nemohlo být spásnějšího léku“ (sv. Cyprián). Pak krvácí při korunování trním. Kristus jako Král lásky zvolil místo zlaté koruny korunu z trní, bolestivou a krvavou, aby se lidská pýcha sklonila před Božím majestátem. Další krev je prolita během křížové cesty v záplavě rouhání a urážek a ran před tváří jeho Matky. Pak prýští jeho krev z rukou a nohou přibitých na dřevo kříže. Jeho zakrvácené ruce se široce rozpráhují jako objetí slitovnosti a milosrdenství: „Pojďte ke mně všichni!“ Kříž je trůnem Nejdražší Krve, je to znamení naší spásy a nové civilizace, znamení triumfu Krista nad smrtí, která byla poražena navždy. Protože nesměla chybět ani kapka této nejdražší Krve, i poslední zbytky vytekly po ráně kopím, kterým Longin otevřel jeho bok. Ježíš tak zjevuje lidstvu tajemství svého Srdce, které k němu chová nekonečnou lásku.

USA

Mezi 440 americkými kandidáty na kněžství jsou také vdovci, někdejší inženýr NASA a projektant videoher. 11 seminaristů je starších 65 let, polovina má věk mezi 25–34 roky. Většina z nich už vykonávala „světské“ zaměstnání.

Kath-net

Podle: Preziosissimo sangue di Gesù, „PAPA GIOVANNI“ Sacerdoti del Sacro Cuore Collegio Missionario, 70031 Andria (BA)

Překlad -lš-

Ikdyž se to různým akademikům, pastoračním teoretikům a nejednomu z nás nelíbí, Písmo svaté nenechává na obraze tohoto světa dobrý ani jeden vlas: svět se protiví Bohu, usmrcuje duši člověka a drží ho v nedůstojném zajetí. Písmo je ve svém odsouzení stručné a radikální, nediferencované a dualistické. Nic třetího není. Ovšem kdyby dnes vystoupil kazatel s takovými slovy, jaká napsal apoštol Jan, odsoudili by ho, že nemá pochopení pro člověka a nahání mu hrůzu. Apoštol však ve svém prvním listě napsal nekompromisně: *Nemilujte svět ani to, co je ve světě. Jestliže někdo miluje svět, není v něm Otčova láska.*

Svatý Petr v této nesmlouvavosti za Janem nijak nezaostává: *Zachraňte se z tohoto zkaženého pokolení, káže ve Skutcích apoštolů a obrací celé tisíce na víru. Nejzřetelněji odsuzuje svět sám Pán. Křesťanům všech generací říká v evangeliu svatého Jana: Jestliže vás svět nenávidí, vězte, že mne nenáviděl dříve než vás. Kdybyste byli ze světa, svět by vás miloval jako své vlastnictví. Ale protože nejste ze světa, nýbrž já jsem vás vyvolil ze světa, proto vás svět nenávidí. A před svým utrpením se modlí k Otci za své učedníky těmito slovy: Neprosím za svět, ale za ně prosím.*

Církevní Otcové v této linii pokračují. Svátý Ambrož říká ve svém spisu *De fuga saeculi* (O útěku před světem): „Musíme před světem prchat, protože je sídlem zla.“ Tomáš Kempenský jedním dechem hovoří o následování Krista, o pohrdání světem a jeho marnostmi. Tak se věci skutečně mají a mohou strašit jen toho, kdo pokládá náboženství za pouhý sociální program na optimalizaci světa. Ale křesťanství, jak ho představuje evangelium, je radikální, jednoznačné, náročné a vůči světu nesmiřitelné.

Protikladem k světu není církev, nýbrž Bůh. Proto jde o dělicí čáru, která prochází napříč

Opustit svět O autentickém vztahu ke světu v následování Krista

každým jednotlivcem a má svůj počátek ve křtu, protože následky dědičného hříchu ho strhávají dolů až do poslední hodiny jeho života. Útěk před světem a také pohrdání světem, jak tomu bylo u dávných mnichů, v jejichž spiritualitě a askezi to sehrávalo ústřední roli, obsahuje v sobě i útěk před sebou samým, před „starým člověkem“, kterého je třeba svléci a obléci nového člověka, jímž je Kristus. Mniši a mnišky si toho byli vždy vědomi, a proto se uchýlovali do ústraní a svět pro ně představuje to, s čím mají s pomocí Boží milosti celý život zápasit.

Byli snad proto „egoisty spásy“, jímž byl osud ostatních lidí lhostejný? Nezradili poslání, které jim bylo svěřeno? Vůbec ne. Byly to právě kláštery, které kráčely příkladem vpřed a ukazovaly, jak se spolu pojí pohrdání a útěk ze světa s posláním křesťana. Kláštery byly majáky civilizace i v nejtemnějších dobách. Byly jimi však proto, že následovaly logiku Kříže. Na Kříži se dokonává soud nad světem a paradoxně i nad samotným Bo-

hem, a tak je Kříž zdrojem spásy. Křesťan slouží světu tím, že se ho zříká. Kříž je trvalým znamením této dialektiky. Pastorační aktivité, pokud si nechce poplést priority, neuškodí občasný pohled na Kříž. Křesťané naplňují své světové poslání nejlépe tehdy, když před světem prchají. Papež Benedikt XVI. při své návštěvě Paříže 2008 popsal tento paradox jako základní zákon křesťanské kultury a tvorby. Před „zástupci světa kultury“ řekl v Collège des Bernardins: „To, co je třeba říct zcela upřímně, je skutečnost, že záměrem mnichů nebylo tvořit kulturu ani uchovávat tu minulou. Jejich motiv byl mnohem elementárnější: jejich cíl zněl: Quererere Deum – Hledat Boha.“ Pro většinu lidí nemusí být toto hledání podmíněno vysokou oddělovací klášterní zdí. Útěk před světem, tedy hledání Boha, které slouží spáse, je možné a nutné i v podmínkách práce a rodiny.

Vedle této formy individuálního útěku před světem existuje také společenský odstup církve od světa, který ji obklo-

puje. Zde je na místě připomenout slova svatého Pavla Efezánům, která by měla patřit přímo k pastoračnímu žargonu: *Využijte čas, protože dny jsou zlé. A zlé jsou dny svým způsobem. Dnes křesťanům při jejich zdomácněném relativismu se může rozšířená a stále větší tempo nabývající kultura smrti stát oprátkou.*

Je alternativou ghetto? Když ponecháme stranou, že to může být někdy jediná alternativa, jako tomu bylo kdysi ve starém Římě nebo v SSSR, protože někdy opravdu křesťanům nezbude nic jiného než uchýlit se do katakomb, kam je zahnali druzí, musíme říct, že ne. Může však nastat situace, že církev musí vytvářet něco jako kontrast a protispolečnost. Například za nacistismu nebylo jiné alternativy. Stejně tak stáli prvotní křesťané proti zvrácenosti pohanského světa. Kde najde církev své místo, závisí v neposlední řadě i na společenském vývoji. Hlásání církve je závislé na dobré vůli společnosti. Ale dobrá vůle je velmi úzkoprofilové zboží. Z lásky k lidem se od ní nesmíme nechat odradit, ale současně si nesmíme dělat iluze. Je mnoho lidí, kteří jsou ještě „vzdáleni od Boha“, a je to iluze, označovat každého člověka za anonymního hledače Boha. Přibývá totiž takových, kteří „vzdálenost od Boha“ záměrně vyhledávají.

To všechno není důvodem k tomu, abychom se stali zatrpklými, pyšnými a sektářskými. Je třeba vytrvat, ale pastorační optimismus může dostat jinou tvář. Křesťané mají totiž ke světu narušený vztah. Nemohou mít bezesvé zapojení do všeho, co je obklopuje. Jsou tu však v první řadě k tomu, aby svým způsobem přispívali, neboť se denně modlí za příchod Božího království. O výsledku svého misijního úsilí si však nedělají iluze. Vždyť sám Ježíš si položil otázku: *Najde ještě Syn člověka na zemi víru, až přijde?*

Z Die Tagespost 60/2010
přeložil -lš-

MODLITBA JAKO POSLEDNÍ PROSTŘEDEK

Církev na jihu Spojených států vystupují s heslem, že modlitba je tím posledním prostředkem, který nás může zachránit od rostoucí katastrofy, která začala explozí na čerpací ropné věži 20. dubna. Všechny pokusy zastavit proud ropy v hloubce 1500 metrů selhaly. O prostředky k živobytí přišlo už 47 000 rodin. Další důsledky jsou ovšem nedožrnné a hrozí nejen Mexickému zálivu. Příroda a lidé jsou stále více ohrožováni i prostředky, jaké koncern BP používá k neutralizaci ropy, protože jsou silně toxické. Lidstvo potřebuje podobný zázrak jako rozdělení vod Rudého moře pro přechod Izraelitů.

ISLÁMSKÝ NÁTĚK VE VĚZNICÍCH

Stále více vězňů v britských věznicích hledá zlepšení svého postavení ve vězení přijetím islámu. Muslimové zde zadržují jinověrce. Je tomu tak především ve věznicích se zvláštní ostrahou, kde tvoří muslimové tři čtvrtiny osazenstva. Jejich počet vzrostl z 2500 v roce 1994 na 9800 v roce 2008. Muslimský útisk dělá vedení věznic velké starosti. Kath-net

Luigi Padovese – mučedník dialogu s islámem

Vražda biskupa Anolie, předsedy Turecké biskupské konference, Mons. Luigiho Padoveseho měla jednoznačně náboženskou, či přesněji islámskou motivaci.

„Nese totiž výslovné a jednoznačné prvky militantního islámského fanatismu,“ říká biskup ze Smyrny, Ruggero Franceschini, v rozhovoru pro sobotní vydání deníku Il Foglio (12. června) a pokračuje: „Vím, že papež na palubě letadla směřujícího na Kypr, těsně po této smutné události (4. 6.) řekl, že nejde o politickou či náboženskou vraždu, ale o individuální záležitost. Byl však zřejmě špatně informován,“ nerozpakuje se říci nástupce v úřadu Mons. Padoveseho těsně poté, co jej Svatý otec do funkce jmenoval. Hned však s úsměvem dodává: „Myslím si ale, že ve Vatikánu už nyní také pochopili, že mám pravdu já.“

Mons. Franceschini pak dále vysvětluje: „Ankara nemá situaci pod kontrolou. V Turecku působí skupiny islámských fanatiků, kteří mají situaci pevně v rukou a na které je vláda krátká. Mají své učitele a profesory, kteří podněcují ke zlu. **Provedení vraždy je přesně koordinováno s jejím mediálním podáním, kterým je klamána veřejnost.**“

Málo útěšné vysvětlení biskupa Franceschiniho, který žije v Turecku 25 let, výmluvně dokresluje i způsob, jakým turecké úřady dopravily tento pátek tělo zavražděného biskupa Padoveseho do jeho rodného Milána (La Stampa, 11. 6.). „Rakev byla odeslána dopravním letadlem jako pytel brambor mezi různým zbožím a nebyla ani označena,“ hořce konstatoval zástupce Milánského primátora Stefano di Martino. Všimli si jí až letištní zřízení. Italské úřady, které si vyžádaly tělo zavražděného, aby mohly provést vlastní soudní ohledání, nebyly o převozu ostatků informovány. Množství

administrativních předpisů a institucionálních kontaktů nezbytných při každém převozu tělesných ostatků z jednoho státu do druhého je výrazem určité kultury a piety.

Vysvětlit však zmíněný lapsus odlišností kulturních přístupů v tomto případě nelze.

Je naopak zřejmé, že vysoce komplikovaná možnost dialogu s islámem není o nic snadnější ani v rámci státu, který se pokouší fungovat jako laický, tedy v odluce od muslimského náboženství. Mons. Franceschini neváhá říci: „**S Turky je téměř nemožné navázat vztahy založené na lásce. Respekt tady je, ale láska nikoli. Říkají, že jsou pro rovnost, pro práva stejná pro všechny, ale není tomu tak. Manželství zde pro své děti stále uzavírají rodiče. Islám je nezřídka praktikován radikálně.**“

Mons. Franceschini osobně zná také vraha, Murata Altuna. Biskup Padovese ho zaměstnával téměř pět let jako řidiče a údržbáře domu a nezřídka jej brával s sebou na návštěvu svých příbuzných do Itálie, kde byl přijímán jako člen rodiny. Svého chlebodárce však brutálně a nelítostně sprovodil ze světa a hned po svém činu také vyjádřil svůj motiv, když ze střechy biskupova domu pokřikoval: „Zabil jsem velkého satana. Allah Akbar.“ „Je to vždycky riziko, přijímat do služeb místní muslimy,“ říká nyní biskup Franceschini. „Draze jsme se o tom přesvědčili.“

Mons. Padovese však byl mužem dialogu, velkým znalcem starověkých, předislámských dějin křesťanství na území dnešního Turecka. Měl velmi dobré kontakty s muslimy a byl také protagonistou nesčetných humanitárních iniciativ v místech svého působení. Se svými sousedy sdílel první poslední, od společného stolu až po zřízení např. vodovodní přípojky do domu.

Nepatřil však mezi naivky, a aby se předcházelo „lacinému irénizmu“, popsal v jedné ze svých četných přednášek roku 2007 „propast, která dělí křesťanskou vizi Boha od té muslimské“:

„Obě náboženství dělí obrovská vzdálenost. Nejprve je třeba vědět, že islám se považuje

Mons. Luigi Padovese

za poslední, nejuplněnější a nejracionalnější zjevení Boha. Z toho plyne, že ti, kteří jej nevyznávají, nacházejí se na podřadné úrovni; stát se křesťanem znamená pro muslima učinit krok zpět, zaostat. Je-li tomu tak, potom je utopií požadavek reciprocity ve vztahu ke svobodě náboženství. Může ji požadovat muslim v křesťanské zemi, ale nikoli naopak. Svoboda svědomí v islámu neexistuje a praktikování jiných náboženství není projevem svobody, nýbrž tolerance.

Podle židů a křesťanů – říká dále mons. Padovese – Bůh stvořil člověka »ke svému obrazu a podobě«. Podle islámu je to naprosto absurdní, protože to odporuje absolutní transcendenci Boha. Příslušný verš knihy Geneze se skutečně nevyskytuje v Koránu, který jinak biblické podání o stvoření přebírá. Důvodem je to, že v islámu Bůh nemůže vykročit mimo svoje osamocení. Hranice mezi Bohem a člověkem je nepřekročitelná, což má za následek,

že ten první je příliš transcendentní, než aby mohl milovat a být milován. Pouze súfijský mysticismus – nejspíš pod vlivem křesťanství – položil důraz na lásku Boha k člověku a člověka k Bohu.

Další důsledek se týká pojmu důstojnosti člověka, která – pro židy i křesťany – vychází právě z této biblické nauky o tom, že člověk je stvořen k obrazu a podobě Boha. Jen jako příklad lze uvést, jak široké uplatnění a hlubokou inspiraci čerpal v křesťanském prostředí boj za uznání důstojnosti a svobody člověka právě z tohoto takřka »příbuzenského svazku«, který Bůh uzavřel zároveň s mužem a ženou (!) a znovu obnovil v Kristu. Nemají snad teologie, které chtějí osvobodit člověka z různých forem otroctví, svůj poslední základ právě v tomto verši knihy Geneze (1,26): »Učinme člověka ke svému obrazu, podle naší podoby«?

Zcela jinak je tomu v islámu, který čerpá veškerou svoji normativu z Koránu. Vezme-li se do úvahy blízkost Boha a člověka, kterou pak zprostředkoval Kristus, stává se zřejmým, že původní křesťanská etika vzniká jako odpověď víry Bohu, pojatému jako partner, a ne jako přizpůsobování se nějakému předpisu. Tato věc se stane ještě zjevnější, povšimneme-li si, že mezi 99 tituly rezervovanými Bohu v islámu na tzv. muslimském růženci (tasbih, sibha), chybí titul Otec, tedy chybí inspirativní princip křesťanské personální morálky.“

Tak vysvětlil propastný rozdíl mezi oběma náboženstvími mučedník dialogu s islámem, katolický biskup, Luigi Padovese.

Milan Glaser SJ

Česká sekce
Vatikánského rozhlasu

Ježíšovo srdce světu (5)

Malá duše Consolata Betrone

Další podobné projevy milosrdenství Ježíšova Srdce uvedeme dále. Nemůžeme totiž vynechat jinou stránku, kterou Ježíš věnoval sestře Consolatě, která bude velkou posilou jak pro hříšníky, aby oživil naději, tak pro ty duše, které trpí výjimečným strachem, často tíživým, že nedosáhnou spásy. Tento nedostatek křesťanské naděje jednak škodí duším, jednak uráží Božské Srdce v jeho nitru, tj. v jeho milosrdné lásce a v jeho spásné vůli.

15. prosince 1935 uložil Ježíš Consolatě, aby napsala pro všechny duše: *Consolato, často Mě uráží v nitru mého Srdce dobré duše, zbožné duše a velmi často duše Mně zasvěcené, větou nedůvěry: „Kdoví, zda dosáhnou spásy?“ Otevři evangelium a čti moje zaslíbení. Svým ovečkám jsem slíbil: „Dávám jim život věčný, žádná z nich nebude ztracena a nikdo je nevyrvé z mých rukou“ (Jan 10,28). Chápeš, Consolato? Nikdo Mi nemůže vytrhnout duši. A čti ještě: „Můj Otec, který Mi je dal, je větší než všichni a z Otcových rukou je nemůže nikdo vyrvat“ (Jan 10,29). Chápeš, Consolato? Nikdo Mi nemůže vyrvat duše, nezhynou navěky, protože Já jim dávám život věčný. Komu jsem slíbil tato slova? Všem ovčím, všem duším. Proč tedy narážka: „Kdoví, zda se spasím?“, když Já v evangeliu slibuji této duši věčný život, a proto nezahyne? Věř Mi, Consolato, do pekla jde ten, kdo chce, to znamená, chce tam jít opravdu. Proto Mi nikdo duše nemůže vyrvat z rukou.*

Duše vzhledem ke své svobodě Mi může utéci, může Mě zradit, zapřít a jít tedy z vlastní vůle k démonu. Ó, kdyby místo této nedůvěry raději myslely trochu více na ráj, který je čeká! Přece jsem vás nestvořil pro peklo, ale pro nebe, nikoliv abyste dělali společnost démonu, ale abyste se věčně radovali

z lásky. Hled', Consolato, do pekla jde ten, kdo tam chce jít... pomysli, jak hloupý je váš strach, že budete zatraceni: poté, co jsem pro spásu vaší duše prolil svou krev, poté, co jsem ji po celý život zahrnoval milostmi, milostmi a milostmi... v posledním okamžiku života, když se chystám sklízet plody vykoupení, a tedy tato duše Mě má začít věčně milovat, Já, právě Já, který jsem ve svatém evangeliu slíbil, že jí dám věčný život a že ji nikdo nevytrhne z mé ruky, – přenechám ji démonu, svému nejhoršímu nepříteli? Ale Consolato, kdo by mohl uvěřit takovému nesmyslu? Hled'! Konečnou nekajcnost má ta duše, která chce jít záměrně do pekla, a proto tvrdošijně odmítá moje milosrdenství, protože Já jsem nikdy nikomu neodmítl odpuštění; všem nabízím dar svého nesmírného milosrdenství, protože za všechny jsem prolil svou krev, za všechny. Ne, není to množství hříchů, co zatratí duši, protože Já jí je odpustím, jestliže jich lituje, ale je to zatvrzelost a odmítání mého odpuštění, vůle být zatracen. Svátý Dismas měl jen jeden úkon důvěry ve Mne, a takové množství hříchů, ale v jednom okamžiku mu byly odpuštěny; ve stejném dni, kdy zemřel, vstoupil a obdržel moje království a je svatý! Zde vidíš triumf mého milosrdenství a důvěry ve Mne.

Ne, Consolato, můj Otec, který Mi je dal, ty duše, je mocnější než všichni démoni! A nikdo je nemůže vytrhnout z ruky mého Otce. Consolato, ty důvěřuj, důvěřuj vždy! Věř slepě, že Já splním všechny své sliby, které jsem dal, protože jsem dobrý, jsem nesmírně dobrý a milosrdný a „nechci smrt hříšníka, nýbrž aby se obrátil a byl živ“ (Ez 33,11).

Sestra Consolata odpovídá velmi dobře na Boží výzvy. Ne že by byla uchráněna bojů v této věci, ale vždy z nich vyšla vítězně. Citujeme z jejich spisů (3. lis-

POHŘEB ZAVRAŽDĚNÉHO BISKUPA

V milánském dómě se 14. června 2010 konal pohřeb zavražděného biskupa Luigiho Padovese. Smutečního obřadu se účastnilo 40 biskupů z celé Evropy a na 5 000 věřících. Hlavním celebrantem byl kardinál Dionigi Tettamanzi. Ve své promluvě chválil zesnulého jako „přítele míru“ a „bratra všech lidí“. Padovese byl od roku 2004 apoštolským vikářem v turecké Anatolii a byl předsedou Turecké biskupské konference. Po smutečních obřadech bylo tělo zavražděného uloženo do rodinné hrobky.

V tureckém Iskenderunu se konaly smuteční obřady 7. června a účastnil se jich apoštolský nuncius mons. Antonio Lucibello, biskupové latinského obřadu z Istanbulu a Smyrny, arménsko-katolický biskup Istanbulu a mnoho kněží z celého Turecka.

topadu 1935): „Jednu noc k ránu na mě zapůsobil tento úryvek z evangelia: »Jeden člověk zasa-dil ve své vinici fíkovník ...« atd. (srov. Lk 13,6–9). Když jsem přišla do cely, opsala jsem si úryvek z evangelia a udělala jsem si komentář, aby mi posloužil ve dnech odpočinku. Jevil se mi jako příběh mé duše: přinese-li plody, dobře, jinak... A přepadl mě strach z Božích soudů a otevřel propast mezi Bohem Otcem a mou nevěrnou duší. Plakala jsem a neodvažovala jsem se podívat k nebi..., všechno se mi zdálo nenávratně ztraceno. Jaká to hodina strašné hrůzy!... Co jsem měla nabídnout, abych usmířila tuto Spravedlnost? Co jsem mohla slíbit, když každý den byl poznamenán mou nevěrností? ... A zatímco z mých očí tekly hořké slzy a smáčely polštář, sebrala jsem všechny síly své duše, a: »Ježíši, důvěřuji Ti!« A hle, nad strašnou propastí se klene most... Ježíš, moje důvěra v Něho spojovala přes všechny moje ubohosti tohoto ubohého tvora s Nejvyšším Stvořitelem... a vrátil se mír.

Důvěra v Boha! Jen ta mi dává křídla; strach mě zmrazuje a paralyzuje všechnu mou aktivitu... Stejnou zkušenost jsem udělala za jiných okolností, ve Svaté hodině v noci mezi čtvrtkem a prvním pátkem v červenci 1936. Vytáhla jsem si lístek horlitele, zanesla před svatostánek a četla: »Náš Pán tě miluje a daroval se ti bez výhrad, a ty bys chtěla ještě rozdělovat jeho Srdce?« – Byla to hodina Getseman! Božská láska, její projevy mě hluboce pokořují; kráčím jako obtížená dary a něžnostmi Ježíšova

Srdce vůči mně. Ne, více nemůže Bůh udělat pro svého tvora, Ježíš mě nemůže více milovat. A jak já Mu odpovídám? ...Moje nevěrnosti v mlčení se mi jevily ve své hrůznosti; ne, nemilovala jsem Ježíše bezvýhradně, nedala jsem Mu všechno, a sotva jsem dala, brala jsem zpět. Můj Bože, jaká nevďěčnost! Tíže mě drtila a ničila a Spravedlnost mě kárala. V této hrůze jsem pomyslela, že mi nezbyvá než vrhnout se plná důvěry do Ježíšova Srdce, které je nekonečně dobré. ...Čekal Ježíš na tento úkon? Vrátila se láska a pokoj!«

Consolata bude muset projít neméně bolestnými zkouškami, prožít peklo na zemi, aby nakonec zachránila z věčného pekla své ubohé bratry, ale dokázala být hrdinsky věrná přísaze, kterou jednou učinila Božskému Otci, který ji požadoval, aby Consolatu připravil na velké zkoušky, jež ji čekaly (8. října 1937): *Uctívej Boha svou důvěrou; přísahej, že Mi budeš vždy věřit, ať se tvoje duše ocitne v jakékoliv situaci, že ráj je vždy pro tebe otevřen. Ostatně, ona měla několikrát od Ježíše formální slib, že přijde přímo do nebe bez očistce.*

Tak 19. září 1935: *Ne, Consolato. Do očistce nepůjdeme, půjdeme rovnou do nebe!* A již dříve v odpovědi na její obavy kvůli hříchům, kterých se dopustila: *Poslyš, Consolato, kdyby měl dobrý lotr všechny tvé hříchů, řekni Mi, myslíš, že bych změnil svůj soud? „Ó ne, Ježíši, byl by stejný: Ještě dnes budeš se Mnou v ráji.“ Dobře, jednoho večera řeknu totéž tobě.*

(Pokračování)

Má každý svou pravdu?

Běda tomu, kdo by v diskusním kruhu prohlásil, že odhalil pravdu. To by mu jistě vyneslo výtku, že přehání, protože pravdu nezná nikdo, jen ji všichni hledáme.

Je třeba dodat: Pokaždé když jde o nauku, o něco, co zavání učitelským úřadem, reaguje převažující mentalita s nevolí. Ano, odmítá se všechno, co člověka konfrontuje s nějakou pravdou, kterou on sám nevyalezl anebo přinejmenším neschválil.

A přece: církev učí. Dostala k tomu pověření, aby učila, že *oko nevidělo, ucho neslyšelo, lidem na mysl nevstoupilo, co Bůh připravil těm, kteří ho milují* (1 Kor 2,9). Kdyby církev neučila, byla by nevěrná poslednímu úkolu od Pána: *Jděte ke všem národům... učte je zachovávat všechno, co jsem vám přikázal* (Mt 28,19n).

Lze snadno rozpoznat, odkud přichází onen odpor ke každému slovu, které vyslovila autorita. Velmi často byla zneužita pravda, aby umlčela kritické duchy, aby svrhla lidi do područí, aby manipulovala s jejich svědomím.

Jak často však vede reakce na přehánění k opačnému přehánění. A tak se dnes zdá, jako by si lidé měli pravdu sami hledat a vytvářet. Tak se člověk dostává na platformu relativismu a nakonec solipsismu: je to představa, že žádná společná obecná pravda neexistuje, protože každý má svou vlastní, neexistuje nic, co by si všichni přáli anebo připouštěli.

Připusťme, že by moderní pedagogika stavěla na takové představě: dítě si má všechno samo objevit. Dokonce i ve výuce katechismu se zakazuje mluvit o dogmatech a o přikázáních. Sklouzlo se na všeobecné a neurčité fráze, jako „křesťané věří, že...“

Za tím se skrývá dvojí nevědomost: filosofická a teologická. Proto je také potřebné dvojí vysvětlení. Pokud jde o rozum, je třeba připomenout, že ten pravdu nevyalezá, nýbrž odhaluje. Kdyby všechno myšlení spočívalo na vymýšlení, bylo by nepo-

chopitelné, jak můžeme někomu něco vnutit. My však nikomu nic nevnutujeme. Je to spíše pravda sama, která se vnucuje. I když si každý může myslet o Slunci něco jiného, skutečnost je k takovým názorům zcela lhostejná. Nikdo nemůže Zemi zabránit, aby obíhala kolem Slunce.

Něco podobného platí v rovně víry. Bůh mluvil k lidem nejdříve skrze proroky, naposled pak skrze svého Syna, své druhé Já. Ani to není žádný výmysl, nýbrž Zjevení. Je možno je přijmout, nebo odmítnout. Odmítnout znamená zapřít víru. Opravdoví věřící si náboženství sám nesestavuje. *Toto je můj milovaný Syn, toho poslouvejte. Jestliže mě někdo miluje, bude zachovávat moje slovo; můj Otec ho bude milovat a přijdeme k němu a učiníme si u něho přibyték* (Jan 14,23).

Proto je také potřebný učitelství úřad. Proč? Protože Boží slovo je třeba věrně předávat, správně interpretovat, závazně aktualizovat. Bůh nemůže riskovat, že světlo, které lidem daruje, bude pomalu blednout, až nakonec zcela zhasne a změní se v tmu. Proto je Zjevení nerozlučně spojeno s učitelství úřadem. To stanoví sám Ježíš, když říká: *Kdo vás slyší, mne slyší, a kdo vámi pohrdá, mnou pohrdá. Kdo pohrdá mnou, pohrdá tím, který mě poslal* (Lk 10,16).

Učitelství úřad je vzdálen tomu, aby někomu omezoval svědomí. Spíše je chrání od vnitřního i vnějšího pokušení Boží slovo stále překrucovat. Tam, kde odmítají oficiální učitelství úřad, tam střílejí paralelní samozvané učitelství úřady nazdařbůh.

Poklady Zjevení se mohou v církvi rozvíjet pod různými aspekty, které však nikdy nemohou být protikladné.

Famille Chrétienne 1977

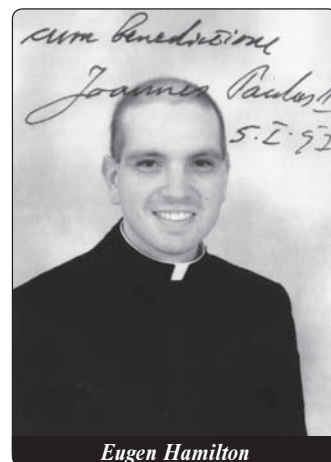
Nesmazatelná pečeť

To, co je při kněžském svěcení rozhodující, je pro lidské oči neviditelné a děje se v úplném tichu prostřednictvím vkládání biskupových rukou. Ten, kdo tu působí, je však sám Ježíš Kristus a novokněz je ve svém nitru zcela proměněn. Do jeho duše je vtisknuta nesmazatelná pečeť a ta mu uděluje důstojnost a poslání jednat v plné moci Ježíše jako druhý Kristus.

Navzdory lidské omezenosti je to něco tak vznešeného a božského, že sv. farář arský řekl: *Jak velký je kněz! Poslouchá ho sám Bůh... kněz vysloví dvě věty, a na jeho slovo sestoupí Pán z nebe a uzavře se do malé hostie... Je to právě kněz, kdo pokračuje ve vykupitelském díle na zemi... Kněz má klíč od nebeských pokladů: On otevírá dveře... nechte farnost 30 let bez kněze, a budou se zde klanět zvířatům... Kněz není knězem pro sebe, je knězem pro vás.*

Přímo jedinečným a dojemným způsobem přijal tuto nesmazatelnou pečeť 24letý Eugen Hamilton z diecéze New York. Bylo to 24. ledna 1997, když biskup spěchal do domu rodiny Hamiltonovy, aby na smrtelné poste-

li vysvětil na jáhna a ihned také na kněze seminaristu, který už tak těžce dýchal, že nemohl říct ani slovo. Za tři hodiny nato zemřel jako pater Eugen, kte-

Eugen Hamilton

ry nikdy nesloužil mši svatou, nikomu neudělil rozhřešení, nikdy nekázal, nikomu neudělil požehnaní, a přece svým životem a smrtí se stal kněžskou obětí sjednocenou s dokonalou obětí Ježíše Krista – řekl jeho otec, stálý jáhen katedrály svatého Patrika, na pohřbu svého syna.

Gene, jak mu v rodině říkali, byl jen několik týdnů v semináři, když mu ukázali snímek jeho plíc. *Hleděl jsem na velkou masu v hrudním koši, která tlačila na ▶*

TURECKÁ CÍRKEV POŽADUJE PRAVDU O VRAŽDĚ MONS. PADOVESEHO

Církev v Turecku požaduje pravdu o smrti biskupa Luigio Padoveseho. „Dost už bylo polopравd o jeho smrti,“ – řekl latinský metropolita Smyrny arcibiskup Ruggero Franceschini katolické agentury AsiaNews. Je zcela zřejmé, že vražda má přímý náboženský, islámský motiv a v jejím mediálním podání dochází k manipulaci veřejným míněním. Agentura AsiaNews zatím přinesla podrobnější informace z vyšetřování případu. Podle lékařů, kteří v Turecku provedli soudní ohledání, utrpěl Mons. Padovese bodné rány po celém těle, především v oblasti srdce, kde jich bylo nejméně osm. Hlava byla téměř utata. Jasnější je také dynamika vraždy. Biskup byl ubodán uvnitř domu, ale našel ještě sílu krvácející vyjít před dům a volat o pomoc. Před domem ale našel smrt. Svědkové potvrdili, že slyšeli biskupovo volání o pomoc a pak také Muratův křik po vraždě. Podle těchto svědků křičel vrah ze střechy domu: „Zavraždil jsem satana. Allah Akbar!“ Tento křik, spolu se setnutím hlavy, ukazuje na rituální vraždu, dává ji do souvislosti s ultranacionalními a extrémistickými islámskými skupinami, kteří chtějí křesťany v Turecku vymýtit, píše AsiaNews. *Radio Vaticana*

► plíce a srdce, a věděl, že to, co vidím, je rakovina. Byl to začátek utrpení, které pak trvalo 16 měsíců, provázené chemoterapií, ozařováním, operací a mnoha bolestmi.

On si však nestěžoval. Pak musel lékař přiznat: „Už jen několik měsíců.“ *Odešli jsme z nemocnice a šli do kostela na druhou stranu ulice, vzpomíná jeho matka. Gene dlouho klečel na schodku před svatostánkem a já jsem se modlila. Potom se Gene posadil vedle mne a opřel o mě hlavu. Mluvili jsme o smrti a rozloučení a o tom, jak je důležité být otevřený pro Boží vůli. Tak velmi jsem chtěla být na jeho místě, aby on mohl žít.*

S rakovinou v posledním stadiu svěřil své kněžství svému vzoru. Byl jím služebník Boží kardinál Terence Cooke († 1983) z New Yorku, proces jeho blahorečení byl zahájen. Také on 19 let trpělivě snášel rakovinu a žil věrný povolání a biskupskému heslu: *Bud' vůle tvá!* Tato slova si Gene zvolil za modlitbu svého srdce.

I když mu do skončení teologického studia chyběly ještě tři roky, Gene byl vnitřně přesvědčený: *Bůh mě chce mít knězem!*

1. ledna 1997, tj. 23 dní před svou smrtí, napsal dopis papeži Janu Pavlu II. a poslal ho po svých přátelích do Říma: *Svatý otče, modlete se za mne a vyprostete mi zázrak, abych mohl být vysvěcen na kněze, abych mohl sloužit věřícím mé diecéze. Sjednocuji své utrpení s utrpením Ježíšovým na kříži a obětuji je na Vaše úmysly a za kněžská povolání.* Pak přišel z Říma dopis s odpovědí a na Genově fotografii zvláštní pozhledání Svatého otce. Papež mu oznámil, že mu *toto corde* uděluje pozhledání a dispens umožňující předčasné vysvěcení. Dověděl se to 20. ledna. Právě když připravovali jeho jáhenské a kněžské svěcení, upadl do agonie. Jeho poslední slova byla: *Chci ve svém životě jen plnit vůli Boží.*

Z Vítězství srdce přeložil -lš-

KRISTUS - VĚČNÝ VELEKNĚZ - pokračování ze str. 2

a královský. Také jeho smrt, kterou my křesťané právem nazýváme „obětí“, neměla v sobě nic ze starověkých obětí, naopak, byla k nim v protikladu: poprava v důsledku rozsudku smrti, a to ukřižováním, tedy ta nejpoutnější, k níž došlo za hradbami Jeruzaléma.

V jakém smyslu je tedy Ježíš knězem? Říká nám to právě Eucharistie. Můžeme vyjít od prostých slov, která popisují Melchizedecha: *obětoval chléb a víno* (Gn 14,18). Právě to udělal Ježíš při Poslední večeři: obětoval chléb a víno a do tohoto gesta zahrnul plně sebe samého a všechno své poslání. V tomto aktu, v modlitbě, která mu předcházela, a ve slovech, která je provázela, je celý smysl Kristova tajemství, tak jak to vyjadřuje list Židům v rozhodující pasáži, kterou je třeba uvést: *V době, kdy žil jako člověk na zemi - píše autor listu - přednesl s naléhavým voláním a se slzami vroucí modlitby k tomu, který měl moc ho od smrti vysvobodit, a byl vyslyšen pro svou úctu k Bohu. Ačkoliv to byl Boží Syn, naučil se svým utrpením poslušnosti. Když tak dokončil své dílo, stal se příčinou spásy pro všechny, kteří ho poslouchají. Byl od Boha prohlášen veleknězem podle řádu Melchizedechova* (Žid 5,7-10).

Tímto textem, který jasně připomíná agonii v Getsemane, je Kristovo utrpení představeno jako modlitba a jako oběť. Ježíš zápasí se svou „hodinou“, která ho vede ke smrti na kříži, ponořen do hluboké modlitby, která spočívá ve sjednocení vlastní vůle s vůlí Otce. Tato dvojí a jediná vůle je vůle lásky. Tragická zkouška, kterou Ježíš v této modlitbě podstupuje, se proměňuje v živou oběť.

List Židům říká, že Ježíš byl vyslyšen. V jakém smyslu? V tom smyslu, že Bůh Otec ho vysvobodil ze smrti a vzkřísil ho. Byl vyslyšen právě pro svou na-

prostou odevzdanost do Otce: plán Boží lásky se mohl dokonale naplnit v Ježíši, který extrémní poslušností až k smrti na kříži se stal „příčinou spásy“ pro všechny, kteří poslouchají Jeho. Stal se tedy nejvyšším Veleknězem, aby vzal sám na sebe všechny hříchy světa jako „Beránek Boží“. A Otec, který mu uděluje toto kněžství, činí tak právě v okamžiku, ve kterém Ježíš překračuje smrt a vstává z mrtvých. Není to kněžství podle ustanovení mojišského zákona (srov. Lv 8-9), nýbrž „podle zákona Melchizedechova“, podle řádu prorockého, který závisí pouze na jedinečném vztahu k Bohu.

Vraťme se k výrazu listu Židům, který říká: *Ačkoliv to byl Boží Syn, naučil se svým utrpením poslušnosti.* Kristovo kněžství obsahuje utrpení. Ježíš skutečně trpěl a učinil to pro nás. Jako Syn se nepotřeboval učit poslušnosti, my však ano, vždy jsme ji potřebovali a potřebujeme. Proto Syn přijal naše lidství a pro nás se dal „vychovat“ v tavici výhni utrpení, dal se v něm přetvořit jako obilné zrna, které musí umřít zemi, aby přineslo plod. Tímto procesem se Ježíš „stal dokonalým“, řecky *teleiotheis*. U tohoto výrazu se musíme zastavit, protože je velmi významný. Označuje nastoupení cesty, tj. právě cesty výchovy a přetvoření Božího Syna skrze utrpení, skrze bolestné umučení. A díky této transformaci se stal Ježíš Kristus „nejvyšším veleknězem a může spasit všechny ty, kteří mu důvěřují“. Termín *teleiotheis* přesně přeložený jako „stát se dokonalým“ patří k slovnímu kořenu, který v řecké verzi Pentateuchu, tj. prvních pěti knih Písma, je často použit pro označení zasvěcení starověkých kněží. Toto odhalení je velmi vzácné, protože nám říká, že utrpení bylo pro Ježíše jako kněžské svěcení. On nebyl knězem podle Zákona, ale stal se jím podstatně

ve svém velikonočním utrpení, smrti a zmrtvýchvstání: obětoval sám sebe na smír a Otec ho povznesl nad všechny tvory a ustanovil ho univerzálním Prostředníkem spásy.

Vraťme se v našem rozjímání k Eucharistii, která bude za chvíli středem našeho liturgického shromáždění. V ní zahájil Ježíš svou Oběť, oběť nikoliv rituální, nýbrž osobní. Při Poslední večeři jedná pod hnutím onoho „věčného Ducha“, s nímž se pak obětuje na kříži (srov. Žid 9,14). V důkřídání a žehnání proměňuje chléb a víno. Je to božská láska, která proměňuje: láska, s jakou Ježíš přijímá předem fakt, že se nám celý daruje. Tato láska není nic jiného než Duch Svatý, Duch Otce a Syna, který posvěcuje chléb a víno a proměňuje jejich podstatu v Tělo a Krev Pána, a zpřítomňuje tak v této Svátosti to, co se krvavým způsobem naplňuje na kříži. Můžeme tedy uzavřít, že Kristus je pravý a účinný Velekněz, protože byl plný síly Ducha Svatého, byl zcela naplněn Boží láskou, a to právě v té noci, kdy byl zrazen. Právě v hodině temnoty (srov. Lk 22,53). A to je stejná božská síla, která uskutečnila Vtělení, aby přetvořila krajní násilí a krajní nespravedlnost v akt nejvyšší lásky a spravedlnosti. Toto je dílo Kristova kněžství, které církev zdědila a prodlužuje v dějinách v dvojí formě kněžství, ve všeobecném kněžství pokřtěných a v kněžství služebném, aby přetvářela svět Boží láskou. Všichni, jak kněží, tak věřící, se živíme stejnou Eucharistií, všichni padáme v prostraci, abychom se jí klaněli, protože v ní je přítomen náš Mistr a Pán, je v ní přítomno právě Tělo Ježíše, Oběti a Velekněze, spásy světa. Pojd'te, jásejme v radostném zpěvu. Pojd'te, klaňme se! Amen.

L'Osservatore Romano
4.-5. června 2010
Překlad -lš-

EDITORIAL - pokračování ze str. 2

Nemělo by se však přitom myslet s uspokojením pouze na přítomnost a zapomínat na budoucnost. Je otázka, jak dlouho nám to vydrží. Podle ovoce jejich poznáte je. Když před dvaceti lety padly poslední totalitní překážky, tvořili ještě křesťané v této zemi významnou většinu. Dnes je situace taková, že křesťané ztratili takřka všechny vliv na věci veřejné. Vyšli jsme z ghetta, ale můžeme si jen hrát na svém písčku. Nepropukly u nás skandály jako v zemích na západ od Aše, ale to jen díky tomu, že neměly kde propuknout: příslušné instituce zlikvidovali komunisté již v roce 1950 a nové nevznikly.

K svatému přijímání dnes přistupují prakticky všichni takřka samozřejmě a manifestačně. Ale je na pováženou, zda tento navenek aktivní náboženský život přináší ty nejpodstatnější a nejdůležitější plody: především nová kněžská a řeholní povolání. Přibývá křesťanů, pro které se manželský slib věrnosti až do smrti stává neúnosným břemenem. Přibývá pochybností o závaznosti předmanželské čistoty, nerozlučitelnosti manželství i o únosnosti kněžského celibátu. Scházíme se radostně ve společenství kolem stolu, ale co z tohoto stolu čerpáme, když je pro nás stále obtížnější žít jinak, než jak žijí kolem nás lidé tohoto světa? Jestliže bychom neměli uprostřed tohoto zvráceného světa žít podstatně jinak, pak přistupujeme na požadavek této společnosti, abychom nebyli nic více než zájmová organizace, jakých jsou v této společnosti desítky. Takto si církev představovali i liberálnější komunisté s tou perspektivou, že její vyhlídky nemůžou být jiné než postupné vymření. A když se podíváme na nesmlouvavá čísla statistiky, nikam jinam dění nesměruje. Můžeme se utěšovat, že se tak nestane ještě za našeho života. A jaké mají vyhlídky naše děti

a vnuci? Strom může mít hodně listů, ale jestliže nepřináší žádoucí ovoce, není to s ním v pořádku. Každou ratolest, která nenese ovoce, Otec odřeže. Přijdou mnozí od východu a od západu, a budou stolovat s Abrahámem, Izákem a Jakubem, synové království však budou vyhnáni ven do tmy...

Všechna opravdová duchovní „podstata“, ze které zatím žijeme, je „předkoncilní“. Jestliže se opravdu už nemáme vracet k překonané minulosti, platí to i pro takové vzory jako Don Bosco, farář arský nebo Terezie z Lisieux? Celá galerie svatých kněží, které jsme představili během Roku kněží, žila a čerpala z tradiční liturgie a náboženské praxe. To byla praxe, která nevycházela věřícím vstříc tím, že by odstraňovala to, co je nepohodlné a náročné, ale vycházela jim vstříc tím, že je učila, co je to oběť, co je to kázeň, opravdová láska, pokorná úcta, učila vzít na sebe kříž a jít za Pánem úzkou a strmou cestou, která vede k nebi. Pokud cesta, na kterou jsme se vydali, nevykazuje znaky rozkvětu, musíme se ptát, zda všechno, co se líbí nám, líbí se také našemu Pánu.

Církevní dějiny nás jasně poučují, že úpadek v církvi začíná úpadkem kléru a nový rozkvět v církvi začínal vždy novou generací nových, svatých a obětavých kněží. Kdo nevyhodil čísla Světla z posledních dvanácti měsíců, může se vrátit ke galerii svatých kněží. Vyčte z nich zcela jednoznačně: dvojí prostředí je potřebné pro rozvoj nezbytných svatých kněžských povolání: svaté křesťanské rodiny a svaté semináře. Když svatí kněží postrádali svatost prosycené semináře, začali je sami zakládat, a ukázalo se, že právě do takových seminářů svatosti a horlivosti posílal Pán také četná povolání. Tam, kde zavládne arogantní racionalismus, liberalismus a relativismus, se nemůže dařit ani povoláním, ani svatosti.

Je mi upřímně líto těch, kteří mají přímo hrůzu z toho všeho, co v jejich představách znamená „předkoncilní“. Je mi jich líto, protože oni sami za to nemohou. Byli naočkováni duchem, který je ve skutečnosti Koncilu úplně cizí. Někdo využil svého postavení, ale to, co jim namluvil, se podobá bláhové tendenci např. nevracet se k hudbě, která vznikla před rokem 1960, protože nastala nová éra nové pravdy a nové krásy, která tu minulou překonala. Takových historických ideologických předělů se po roce 1948 bojím. Může za nimi stát otec lži. Bohu díky, není u díla jenom on.

Mohu to říct z vlastní zkušenosti, protože jsem kdysi falešnému proroctví o nadšení z nového ducha v církvi také uvěřil a zavedlo mě to dosti daleko. Ale někdo se za mě modlil a vyprosil mi podivuhodné setkání se světlem. Pán Ježíš ještě za onoho času svaté Terezičky předpověděl Consolatu a slíbil, že na její „malou cestu“ sám pošle mnoho duší. Tato „malá cesta“ je právě úplným opakem sebevědomé arogance. A já jsem zakusil, tak říkajíc „na své kůži“, že ono Pánovo zaslíbení skutečně funguje. Ačkoliv jsem byl oním arogantním myšlením silně infikován a nic jsem neslyšel ani nevěděl o sestře Consolatě Betrone, stalo se mi zcela nečekaně, že jsem v údolí pod obcí Zbyslavice na Ostravsku v jednom místě už mimo lidská obydlí potkal v háji starý kamenný kříž s pěkně upraveným záhonkem květin a na kříži jsem četl nápis: „Ježíši, Maria, já vás miluji, zachraňte duše!“ A na dalším řádku stálo: „100 dní odpustků.“ Říct, že mě ta modlitba oslovila, je málo. Ta kratičká modlitba byla něco jako blesk z čistého nebe. V pěti slovech z 30. let minulého století je shrnuta podstata evangelia: skrze ně vyznává člověk Bohu lásku, která se projevuje nejúčinnější láskou k bližnímu: nikomu není možno vyprošovat větší dobro, než aby došel spásy u Boha. A pak se mi stalo, že čím více jsem si tuto úchvatnou mod-

litbičku začal opakovat, tím více jsem doslova pociťoval, jako by „kopie“ všech těch milostí, kterými je prostínána, Ježíšem zjevená modlitba obdařena a které svým vyznáním lásky bližním vyprošuje, se snažely i na mou duši, a brzy mi spadly šupiny z očí. Setkání s touto modlitbou mně tehdy ještě neznámé Consolaty se stalo doslova odrazovým bodem mého obrácení a kříž pod Zbyslavicemi je od té doby mým soukromým poutním místem.⁽¹⁾

Na základě této zkušenosti také od té doby nedám dopustit na tzv. soukromá zjevení. Jsou to zcela nezbytné nástroje, kterými nás Bůh vede tím více, čím více bloudíme, tak jako kdysi vedl Izrael. Není proto divu, že náš Nepřítel dělá všechno pro to, abychom na tento vzácný Boží hlas nedbali. Bohužel, daří se mu to stále až neuvěřitelně. Jeden příklad za všechny: Co drahocennějšího mohl Pán Ježíš nabídnout svým kněžím, než když jim sám důvěrně podrobně „prozdil“ skrze Conchitu Armidu, co měl na mysli jeho Otec, On sám a Duch Svätý, když ustanovil stav kněžství, co od svých kněží očekává, jak je miluje a jak mají naplňovat své nejvznešenější poslání. Kdyby se těmito slovy opravdu řídila výchova kněží a jejich život, semináře by pro zájemce nestačily a sotva by také došlo k tak četným skandálům právě u duchovenstva. Boží Církev by se podle Pánova příslibu stávala stále více vonící zahradou uprostřed současné pouště. Ale ačkoliv tyto poklady důkladně prostudovala římská kurie a přiložila je k aktům procesu blahorečení služebnice Boží Conchity, zůstaly v těchto aktech a neznala o nich za celý Rok kněží ani zmínka.

-š-

⁽¹⁾ Bohužel, ta dobrá duše, která tam pečovala o záhonek květů, se už asi raduje z patření na Pána a přimlouvá se jistě u něho, aby tento kříž andělé Boží chránili před zlobou vandálů. Svého nástupce k péči o záhonek zatím nenašla.

Pondělí 5. 7. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 Octava dies (582. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 6:35 Karmelitánky v Chile 6:50 Zastavení s Josefem Olejníkem 7:00 Jedno je málo, deset moc 7:20 Sýrie - kolébka křesťanství 7:40 GOODWILLBOY 8:10 Katecheze jako výchova víry 8:50 Poutní místo Starý Bohumín 9:00 Tajemství mokrého ticha [P] 9:35 Tajné dějiny kosmických projektů (4. díl) 10:05 Přejeme si... 10:20 Truhlíky na táboře 10:35 Na koberečku (87. díl) 10:50 Cesta k andělům (4. díl): David Vávra 11:30 Ekoauto (8. díl) 11:45 Bolek a Lolek (30. díl): Mořská výprava 11:55 Z pokladů duše 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Svítání a Peter Milenky band: Koncert naděje (1. část) 13:05 Cesty za poznáním: Mekong Delta 13:55 Kulatý stůl: Cyril a Metoděj 15:25 Síla odpuštění /NET FOR GOD/ [P] 16:00 H2Onews (90. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa 16:10 Quo Vadis - Útěk z Iráku 16:40 Přejeme si... 16:55 Čtete z křesťanských periodik 17:00 NOeparáda (45. díl): 11. finále 17:25 V posteli (1. díl) 18:15 Noeland (1. díl) 18:35 Bolek a Lolek (31. díl): Bivak [P] 18:45 Putování modrou planetou: Kanada BC [P] 19:20 Esperanto je ... (3. díl): jazyk pro každého, co stojí za naučení [P] 19:35 Hornolidečko - Prlov 19:45 Pověst o Ludmilině skále na Pučinských skalách: Pověsti z Hornolidečka 19:55 Z pokladů duše 20:00 Harfa Noemova II. (1. díl) 20:20 Z hodiny na hodinu [P] 21:00 Na koberečku (4. díl) 21:15 Perly ostravské architektury: Kostel sv. Václava 21:25 Cesty za poznáním: Karelía 21:50 Noekreace aneb Vandrování (42. díl) 22:00 Noční univerzita: Dějinné a rodové příčiny, které zabraňují požehání - P. J. Hrabovský [P] 22:40 Proměny muzea 23:05 BET LECHEM - vnitřní domov (8. díl): Jana Radojčič 23:20 Na křídlech ducha 0:00 H2Onews (90. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa 0:10 Svítání a Peter Milenky band: Koncert naděje (1. část) 1:10 Poslech Radia Proglas [L].

Úterý 6. 7. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 H2Onews (90. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa 6:15 Noemova pošta 2010: červenec 7:45 Noeland (2. díl) 8:05 V posteli (2. díl) 8:55 Noekreace aneb Vandrování (42. díl) 9:05 Svědek naděje (3. díl): Hradec Králové [P] 9:30 Esperanto je ... (3. díl): jazyk pro každého, co stojí za naučení 9:45 Meandry řeky Odry 10:05 Collegium orientale 10:25 Platinové písničky (1. díl): Dechovka 10:55 Hlubinami vesmíru s doc. Jospem Kleczkem: O životě ve vesmíru (1. díl) 11:35 Táto, mámo, proč? (2. díl): Proč je lední medvěd bílý? [P] 11:45 Bolek a Lolek (31. díl): Bivak 11:55 Z pokladů duše 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Koncert skupiny TIMOTHY: Festival pod věží 2008 [P] 12:25 Keď si kamarát... 12:35 Camerata Janáček 12:50 Octava dies (582. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 13:20 JuniorTV Kopřivnice (6. díl) 13:40 Cesty za poznáním: Athény [P] 14:05 Z hodiny na hodinu 15:10 Noční univerzita: Dějinné a rodové příčiny, které zabraňují požehání - P. J. Hrabovský 15:50 Atlas Charity: Vranov nad Topľou (Charitný dom pre mládež vo Vranove nad Topľou) 16:25 Aby globalizace sloužila člověku 16:40 Ja som s vami (4. díl): Integrace [P] 16:55 Pro víta mundi (52. díl): Marie Kučerová, FMA 17:30 GOODWILLBOY 18:00 Na koberečku (4. díl) 18:15 Salesiánské hry mládeže 18:25 Táto, mámo, proč? (2. díl): Proč je lední medvěd bílý? 18:35 Bolek a Lolek (31. díl): Bivak 18:45 Ve jménu Ježíše (9. díl): Quo vadis? 19:10 Noekreace aneb Vandrování (42. díl) 19:20 Přejeme si... 19:35 Cesty za poznáním: Niagara Falls 19:45 Zpravodajské Noeviny [P] 19:55 Z pokladů duše 20:00 Jako hořčičné zrno (1. díl) [P] 20:45 Zpravodajské Noeviny 20:55 Skanzen Zubrnice 21:15 Historie válečného letectví (1. díl): Počátky vzdušné moci, Po válce [P] 21:45 Čtete z křesťanských periodik 21:50 Pozvánka do raja ... o těch kteří ho našli už teraz 23:25 Svědek naděje (2. díl): Svatý Kopeček 0:00 Zpravodajské Noeviny 0:10 Atlas Charity: Vranov nad Topľou (Charitný dom pre mládež vo Vranove nad Topľou) 0:15 U NÁS aneb od címbálu o lidové kultuře (1. díl) 1:15 Poslech Radia Proglas [L].

Středa 7. 7. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 Zpravodajské Noeviny 6:15 Cesty za poznáním: Pisa 6:25 Čtete z křesťanských periodik 6:30 Historie válečného letectví (1. díl): Počátky vzdušné moci, Po válce 7:00 Přejeme si... 7:15 Síla odpuštění /NET FOR GOD/ 7:50 GOODWILLBOY 8:20 Křížovatky - Jan Sokol (1. díl) 8:45 Putování modrou planetou: Kanada BC 9:20 Cesta

k andělům (4. díl): David Vávra 10:05 Sýrie - kolébka křesťanství 10:30 Generální audience papeže Benedikta XVI.: 7. 7. [L] 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Katecheze jako výchova víry 12:45 Proměny muzea 13:10 Hornolidečko - Prlov 13:20 Pověst o Ludmilině skále na Pučinských skalách: Pověsti z Hornolidečka 13:25 Kaplička pana Zemana 13:30 Mezinárodní folklorní festival Jánošíkove dni v Terchove (1. díl) [P] 14:20 Čtyři úhly pohledu 14:35 Esperanto je ... (3. díl): jazyk pro každého, co stojí za naučení 14:50 Ekoauto (8. díl) 15:05 Atlas Charity: Vranov nad Topľou (Charitný dom pre mládež vo Vranove nad Topľou) 15:10 Quo Vadis - Útěk z Iráku 15:40 Truhlíky na táboře 16:00 Zpravodajské Noeviny 16:10 Jako hořčičné zrno (1. díl) 17:00 V posteli (3. díl) 17:50 NOeparáda (45. díl): 11. finále 18:15 Noeland (2. díl) 18:35 Bolek a Lolek (32. díl): Na divokém západě [P] 18:45 Cesty za poznáním: Mekong Delta 19:35 Perly ostravské architektury: Kostel sv. Václava 19:45 Poutní místo Starý Bohumín 19:55 Z pokladů duše 20:00 Léta letí k andělům (12. díl) P. Miroslav Herold, SJ 20:25 Přejeme si... [P] 20:40 Atlas Charity: Frýdek-Místek (Klub Nezbeda) [P] 20:45 Jedno je málo, deset moc 21:05 Cesty za poznáním: Karelía 21:30 Karmelitánky v Chile 21:45 Tajemství mokrého ticha 22:20 Noekreace aneb Vandrování (42. díl) 22:30 Generální audience papeže Benedikta XVI.: 7. 7. 0:00 H2Onews (90. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa 0:10 Koncert skupiny TIMOTHY: Festival pod věží 2008 0:30 Na křídlech ducha 1:10 Poslech Radia Proglas [L].

Čtvrtek 8. 7. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 H2Onews (90. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa 6:15 U NÁS aneb od címbálu o lidové kultuře (1. díl) 7:15 Noční univerzita: Dějinné a rodové příčiny, které zabraňují požehání - P. J. Hrabovský 7:55 Meandry řeky Odry 8:15 Noeland (1. díl) 8:35 V posteli (4. díl) 9:25 Na koberečku (4. díl) 9:40 Ja som s vami (4. díl): Integrace 9:55 Keď si kamarát... 10:10 Noekreace aneb Vandrování (42. díl) 10:20 Pro víta mundi (52. díl): Marie Kučerová, FMA 10:55 Atlas Charity: Frýdek-Místek (Klub Nezbeda) 11:05 Vietnam - zlatá klec 11:15 Harfa Noemova II. (1. díl) 11:35 Táto, mámo, proč? (2. díl): Proč je lední medvěd bílý? [P] 11:45 Bolek a Lolek (32. díl): Na divokém západě 11:55 Z pokladů duše 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Cesty za poznáním: Serengeti 12:15 Platinové písničky (1. díl): Dechovka 12:45 Léta letí k andělům (12. díl): P. Miroslav Herold, SJ 13:10 Noemova pošta 2010: červenec 14:40 Svědek naděje (3. díl): Hradec Králové 15:05 Collegium orientale 15:25 Atlas Charity: Frýdek-Místek (Klub Nezbeda) 15:30 Cesty za poznáním: Athény 16:00 Zpravodajské Noeviny 16:10 Pozvánka do raja ... o těch kteří ho našli už teraz 16:45 Mše svatá z Katolické charismatické konference 2010: celebruje P. Jan Pacner [L] 18:00 Nikolčiny tóny duše [P] 18:10 Zastavení s Josefem Olejníkem 18:25 Táto, mámo, proč? (3. díl): Proč jsou krokodýlové dobří lovci? 18:35 Bolek a Lolek (32. díl): Na divokém západě 18:45 GOODWILLBOY 19:15 Aby globalizace sloužila člověku 19:30 Koncert chval z Katolické charismatické konference 2010: John de Jong s kapelou [L] 21:00 Klapka s ... (5. díl) [P] 22:00 Ja som s vami (4. díl): Integrace 22:15 Hlubinami vesmíru s prof. Janem Paloušem 23:10 Atlas Charity: Frýdek-Místek (Klub Nezbeda) 23:15 Historie válečného letectví (1. díl): Počátky vzdušné moci, Po válce 23:45 Ekoauto (8. díl) 0:00 Zpravodajské Noeviny 0:10 Cesta k andělům (4. díl): David Vávra 0:50 Salesiánské hry mládeže 1:00 Poslech Radia Proglas [L].

Pátek 9. 7. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 Zpravodajské Noeviny 6:15 Svítání a Peter Milenky band: Koncert naděje (1. část) 7:15 Síla odpuštění /NET FOR GOD/ 7:50 Cesty za poznáním: Karelía 8:15 NOeparáda (45. díl): 11. finále 8:40 GOODWILLBOY 9:10 Atlas Charity: Frýdek-Místek (Klub Nezbeda) 9:15 Cesty za poznáním: Niagara Falls 9:25 Historie válečného letectví (1. díl): Počátky vzdušné moci, Po válce 10:00 Mezinárodní folklorní festival Jánošíkove dni v Terchove (1. díl) 10:50 Aby globalizace sloužila člověku 11:05 Proměny muzea 11:30 Truhlíky na táboře 11:45 Bolek a Lolek (32. díl): Na divokém západě 11:55 Z pokladů duše 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Noemova pošta 2010: červenec 13:35 Tajemství mokrého ticha 14:10 Platinové písničky (1. díl):

Dechovka 14:40 Ja som s vami (4. díl): Integrace 14:55 Čtyři úhly pohledu 15:10 Jako hořčičné zrno (1. díl) 16:00 Zpravodajské Noeviny 16:10 Putování modrou planetou: Kanada BC 16:45 Mše svatá z Katolické charismatické konference 2010: celebruje P. Aleš Opatrný [L] 18:00 Karmelitánky v Chile 18:15 Noeland (1. díl) 18:35 Bolek a Lolek (33. díl): Na cestach Kilimandžáro [P] 18:45 V posteli (5. díl) 19:35 Noekreace aneb Vandrování (42. díl) 19:45 Cesty za poznáním: Serengeti 19:55 Z pokladů duše 20:00 Kulatý stůl na téma: Domácí péče (Farní charita Starý Knín) [P] 21:30 Přejeme si... 21:50 Nedělní čtení (34. díl): 15. neděle v mezidobí [P] 22:15 Poutní místo Starý Bohumín 22:25 Katecheze jako výchova víry 23:05 Octava dies (582. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 23:35 Křížovatky - Jan Sokol (1. díl) 0:00 Perly ostravské architektury: Kostel sv. Václava 0:10 Bez hábitu (12. díl): řád Milosrdných bratří 1:10 Poslech Radia Proglas [L].

Sobota 10. 7. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 Zpravodajské Noeviny 6:15 Léta letí k andělům (12. díl): P. Miroslav Herold, SJ 6:40 Bez hábitu (12. díl): řád Milosrdných bratří 7:40 Platinové písničky (1. díl): Dechovka 8:15 Na křídlech ducha 8:55 Noeland (2. díl) 9:15 Ve jménu Ježíše (9. díl): Quo vadis? 9:40 JuniorTV Kopřivnice (6. díl) 10:00 GOODWILLBOY 10:30 NOeparáda (45. díl): 11. finále 10:55 Esperanto je ... (3. díl): jazyk pro každého, co stojí za naučení 11:10 Cesty za poznáním: Athény 11:35 Táto, mámo, proč? (4. díl): Proč pakobyly nejsou vidět? [P] 11:45 Bolek a Lolek (33. díl): Na cestach Kilimandžáro 11:55 Z pokladů duše 12:00 Angelus Domini 12:05 Koncert skupiny TIMOTHY: Festival pod věží 2008 12:25 Quo Vadis - Útěk z Iráku 12:55 Nikolčiny tóny duše 13:05 Zpravodajské Noeviny 13:15 Na koberečku (4. díl) 13:30 Přejeme si... 13:45 Síla odpuštění /NET FOR GOD/ 14:20 Hornolidečko - Prlov 14:30 Pověst o Ludmilině skále na Pučinských skalách: Pověsti z Hornolidečka 14:35 Ja som s vami (4. díl): Integrace 14:50 Klapka s ... (5. díl) 15:50 Cesty za poznáním: Mekong Delta 16:50 Mše svatá z Katolické charismatické konference 2010: celebruje P. Michal Slavík [L] 18:00 Zpravodajské Noeviny 18:10 Vietnam - zlatá klec 18:25 Táto, mámo, proč? (4. díl): Proč pakobyly nejsou vidět? 18:35 Bolek a Lolek (33. díl): Na cestach Kilimandžáro 18:45 Z hodiny na hodinu 19:30 Nedělní čtení (34. díl): 15. neděle v mezidobí 19:55 Z pokladů duše 20:00 Cesta k andělům (5. díl): P. Ladislav Heryán 20:40 Putování modrou planetou: Kanada BC 21:20 O exorcismu s P. Eliášem Vellou, OFMConv. [P] 22:25 Pro víta mundi (44. díl): Plk. v.v. František Valdštyň 23:05 Svědek naděje (3. díl): Hradec Králové 23:30 Nedělní čtení (34. díl): 15. neděle v mezidobí 0:00 Zastavení s Josefem Olejníkem 0:10 Mezinárodní folklorní festival Jánošíkove dni v Terchove (1. díl) 1:00 Poslech Radia Proglas [L].

Neděle 11. 7. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 Cesty za poznáním: Niagara Falls 6:15 Evangelium [P] 6:25 Nedělní čtení (34. díl): 15. neděle v mezidobí 6:50 Klapka s ... (5. díl) 7:50 Jako hořčičné zrno (1. díl) 8:35 Cesty za poznáním: Karelía 9:00 Atlas Charity: Frýdek-Místek (Klub Nezbeda) 9:05 Meandry řeky Odry 9:25 Čtete z křesťanských periodik [P] 9:30 Jazyk a jazyková komunikace 9:45 Vietnam - zlatá klec 10:00 Pozvánka do raja ... o těch kteří ho našli už teraz 10:30 Sýrie - kolébka křesťanství 10:50 Evangelium 11:00 Mše svatá z Katolické charismatické konference 2010: celebruje Mons. František Radkovský [L] 12:20 Zpravodajské Noeviny 12:30 Přejeme si... [P] 12:45 Čtete z křesťanských periodik 12:50 Platinové písničky (2. díl): Dechovka 13:20 Tajemství mokrého ticha 13:55 Truhlíky na táboře 14:10 Křížovatky - Jan Sokol (1. díl) 14:35 Nedělní čtení (34. díl): 15. neděle v mezidobí 15:00 Harfa Noemova II. (1. díl) 15:20 Perly ostravské architektury: Kostel sv. Václava 15:30 Proměny muzea 16:00 V posteli (5. díl) 16:50 Ve jménu Ježíše (10. díl): Chléb, víno a krev [P] 17:15 Noeland (1. díl) 17:35 Táto, mámo, proč? (4. díl): Proč pakobyly nejsou vidět? 17:45 NOeparáda (45. díl): 11. finále 18:10 Cesty za poznáním: Serengeti 18:20 Síla odpuštění /NET FOR GOD/ 18:55 Pro víta mundi (44. díl): Plk. v.v. František Valdštyň 19:35 Skanzen Zubrnice 19:55 Z pokladů duše 20:00 Octava dies (583. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] 20:30 Záznam koncertu Yeodo Youth Orchestra Korea 21:30 Karmelitánky v Chile 21:45 Noekreace aneb Vandrování (43. díl) [P] 22:00 Nedělní čtení (34. díl): 15. neděle v mezidobí 22:25 Collegium orientale 22:45 Čtyři úhly pohledu 23:00 Noční univerzita: Dějinné a rodové příčiny, které zabraňují požehání - P. J. Hrabovský 23:40 Poutní místo Starý Bohumín 23:50 Gustav Ištók - Kříž je moje cesta 0:10 Platinové písničky (1. díl): Dechovka 0:40 Pozvánka do raja ... o těch kteří ho našli už teraz 1:10 Poslech Radia Proglas [L].

PRAVIDELNÝ EUCHARISTICKÝ VÝSTAV V PRAZE			
DEN	ČAS	KOSTEL (ULICE)	ČÁST OBCE
Po - Pá (kromě 1. Pá v měsíci)	12:00 - 17:30	sv. Bartoloměje (Bartolomějská)	Staré Město
Po (mimo červenec - září)	15:30 - 16:00	sv. Apolináře (Apolinářská)	Nové Město
Po St	18:30 - 19:00 18:00 - 18:30	sv. Vojtěcha (Přstrossova)	Nové Město
Út	15:00 - 18:00	sv. Josefa (nám. Republiky)	Nové Město
Út (s pobožností ke sv. Anně) Pá (s pobožností k Božímu Mil.)	po mši sv. cca 15:40	sv. Michaela Archanděla (Pod Vyšehradem)	Podolí
St - Pá	13:00 - 16:00	sv. Josefa (Josefská)	Malá Strana
St	16:00 - 18:00	sv. Karla Boromejského (Vlašská)	Malá Strana
St	18:45 - 19:45	Komunitní centrum sv. Prokopa (V Hůrkách)	Nové Butovice
Čt	10:30 - 15:30	sv. Kříže (Na Příkopě)	Nové Město
Čt	17:00 - 17:50	sv. Jiljí (Husova)	Staré Město
Čt	20:00 - 22:00	Nejsvětějšího Salvátora (Křížovnické nám.)	Staré Město
Pá (pouze 1. v měsíci)	8:00 - 16:00	sv. Ludmily (nám. Míru)	Vinohrady
Pá	8:00 - 18:00	katedrála sv. Víta, Václava a Vojtěcha (chórová kaple)	Hradčany
Pá	12:00 - 13:00	Komunitní centrum sv. Prokopa (V Hůrkách)	Nové Butovice
Pá (zimní čas) Pá (letní čas)	15:30 - 16:30 16:30 - 17:30	bazilika sv. Petra a Pavla	Vyšehrad
Pá	17:00 - 20:00 (18:00 mše sv.)	kaple kostela sv. Václava - zadní vchod (Vršovické nám.)	Vršovice
Pá	17:30 - 18:00	sv. Bartoloměje (Prelátská)	Kyje
Pá	18:45 - 19:30	sv. Jakuba Staršího (Kovářova)	Stodůlky

KOCLÍŘOV U SVITAV, ČM FATIMA - PRÁZDNINOVÝ PŘEHLED AKČÍ

Jednodenní programy probíhají vždy na **I. mariánské soboty** také o prázdninách - **3. 7. 2010** s hlavním hostem P. Zbigniewem Czendlichem z Lanškrouna a **7. 8. 2010** při jubileu 15 let Fatimy v Koclířově s arcibiskupem Karlem Otčenáškem a dalšími hosty (vigilie poutní slavnosti ke sv. Filoméne a v neděli 8. 8. poutní slavnost ke sv. Filoméne, hlavní poutní mše sv. v 9 hod., další poutní mše sv. v 11 a 15 hod.). Je možné se přihlásit na: **týdenní tábor pro děti ve věku od 5 do 14 let „Putování časem“** ve dnech **9.-16. 7. 2010**, menší děti mohou mít i svůj doprovod • **týdenní exercicie pro mládež** ve dnech **18.-24. 7. 2010**, které povede v Koclířově nástupce otce Billa P. Anthony Vadakamura z Ugandy, je možné připojit se k programu pro mladé. Zakončení prázdnin - **velký nedělní den „evangelizace“ s P. Jamesem Manjackalem z Indie** - v neděli **29. 8. 2010** od 10 do 15 hod. v přírodním areálu na hlavní tribuně v Koclířově. **Podrobný program a informace:** www.cm-fatima.cz; mobil 731 598 752; e-mail: fatima@iol.cz.

Římskokatolická farnost Tábor - Klokoty a Obláti Panny Marie Neposkvrněné Vás zvou na **1. SOBOTU na Klokotech 3. července 2010**. Program: 15.00 hod. - klokotské hodinky • 15.30 hod. - tematická promluva **María - žena radosti** (P. Mag. theol. Stanislav Brožka), možnost občerstvení v Emauzích • 16.20 hod. - výstav Nejsvětější svátosti, zpívány růžence + svátost smíření v kostele • 17.00 hod. - mše svatá v kostele Nanebevzetí P. Marie. Dále oznamujeme, že v rámci kněžského roku (který skončil) již nebudou v první čtvrtek v měsíci celodenní adorace. Můžete se účastnit **celodenních adorací každý první pátek v měsíci** od 11.00 do 16.30 hod. a od 17.45 do 19.30 hod. (mše sv. je v 17.00 hod.) v kostele Nanebevzetí Panny Marie. Každý **poslední pátek v měsíci** se koná v 18.00 hod. **Velká klokotská křížová cesta**, v případě nepříznivého počasí bude křížová cesta v ambitech klokotského areálu.

Liturgická čtení

Neděle 4. 7. - 14. neděle v mezidobí
1. čt.: Iz 66,10-14c
Ž 66(65),1-3a.4-5.6-7a.16+20
Odp.: 1 (*Jásejte Bohu, všechny země!*)
2. čt.: Gal 6,14-18
Ev.: Lk 10,1-12.17-20
Slovo na den: Kam chtěl sám přijít.

Pondělí 5. 7. - slavnost sv. Cyrila a Metoděje
1. čt.: Iz 61,1-3a
Ž 117(116),1.2
Odp.: Mk 16,15 (*Jděte do celého světa a hlásejte evangelium. Nebo: Aleluja.*)
2. čt.: 2 Kor 4,1-2.5-7
Ev.: Lk 10,1-9
Slovo na den: Poslal je před sebou.

Úterý 6. 7. - nez. pam. sv. Marie Gorettiové
1. čt.: Oz 8,4-7.11-13
Ž 115(113B),3-4.5-6.7ab+8.9-10
Odp.: 9a (*Izraelův dům doufá v Hospodina. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Mt 9,32-38
Slovo na den: Dělníků je málo.

Středa 7. 7. - ferie
1. čt.: Oz 10,1-3.7-8.12
Ž 105(104),2-3.4-5.6-7
Odp.: 4b (*Stále hledějte Hospodinovu tvář! Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Mt 10,1-7
Slovo na den: Dal jim moc.

Čtvrtek 8. 7. - ferie
1. čt.: Oz 11,1-4.8c-9
Ž 80(79),2ac+3b.15-16
Odp.: 4b (*Bože, rozjasni svou tvář, a budeme spaseni.*)
Ev.: Mt 10,7-15
Slovo na den: Z darmo dávejte.

Pátek 9. 7. - nez. pam. sv. Augustina Žao Ronga a druhů
1. čt.: Oz 14,2-10
Ž 51(50),3-4.8-9.12-13.14+17
Odp.: srov. 17b (*Má ústa at' zvěstují, Pane, tvou chválu.*)
Ev.: Mt 10,16-23
Slovo na den: Jako ovce.

Sobota 10. 7. - nez. sobotní pam. Panny Marie
1. čt.: Iz 6,1-8
Ž 93(92),1ab.1c-2.5
Odp.: 1a (*Hospodin kraluje, oděl se velebností.*)
Ev.: Mt 10,24-33
Slovo na den: Není žák nad učitele.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

3. - 10. ČERVENCE 2010

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec - dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec - nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 4. 7.		PO 5. 7.		ÚT 6. 7.		ST 7. 7.		ČT 8. 7.		PÁ 9. 7.		SO 10. 7.	
Antifona	919	1029	1722	1941	949	1061	964	1077	980	1096	996	1113	1666	1883
Žalm	784	883	783	881	783	881	784	883	784	883	784	883	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	920	1029	1420	1595	949	1062	964	1078	981	1096	997	1114	1666	1883
Antifony	920	1030	1421	1595	950	1062	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132
Žalmy	921	1030	813	914	950	1063	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132
Krátké čtení a zpěv	923	1033	1421	1596	953	1066	969	1083	985	1101	1001	1118	1668	1885
Antifona k Zach. kantiku	703	793	1421	1596	953	1066	969	1083	985	1101	1002	1119	1669	1886
Prosby	924	1034	1422	1596	953	1066	969	1084	985	1101	1002	1119	1655	1886
Závěrečná modlitba	703	794	1422	1597	1426	1601	970	1084	986	1102	1002	1601	1656	1888
Modlitba během dne:														
Hymnus	925	1035	1264	1402	954	1067	970	1085	986	1103	1003	1120	1018	1137
Antifony	925	1036	1422	1597	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138
Žalmy	926	1036	1265	1403	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138
Krátké čtení	927	1038	1422	1597	957	1070	973	1088	989	1106	1006	1124	1021	1141
Závěrečná modlitba	703	794	1422	1597	957	1071	973	1088	990	1106	1006	1124	1022	1141
Nešpory:														
Hymnus	915	1024	1423	1598	1423	1598	959	1072	975	1090	991	1108	1008	1125
Antifony	916	1025	1719	1937	1424	1599	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126
Žalmy	916	1025	1719	1937	1729	1947	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126
Kr. čtení a zpěv	918	1027	1424	1599	1424	1599	962	1076	979	1094	995	1112	1011	1129
Ant. ke kant. P. M.	703	793	1420	1594	1424	1599	962	1076	979	1094	995	1112	1011	1129
Prosby	918	1028	1425	1600	1425	1600	963	1076	979	1095	995	1112	1011	1129
Záv. modlitba	703	794	1422	1597	1422	1597	1426	1601	980	1095	996	1113	1012	1601
Kompletář:	1238	1374	1238	1374	1242	1238	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

BIBLICKÁ SUDOKU

Připravila Paia A. Řebíčková

Jedinečné propojení tréninku logických schopností a objevování Bible odpočinkovou formou. Klasické sudoku úlohy jsou vázány na otázky a úkoly založené na biblickém textu – s pomocí nápovědy se dají hravě zvládnout.

Česká biblická společnost • Brož., A5, 216 stran, 149 Kč

BIBLICKÁ SUDOKU 2

Odpovědný redaktor Paia A. Řebíčková

Nový rozšířený soubor netradičních „biblických sudoku“ pro všechny, kdo mají rádi rébusy a hádanky a přitom se chtějí dozvědět něco nového o Bibli.

Česká biblická společnost • Brož., A5, 240 stran, 149 Kč

BIBLICKÉ PŘÍBĚHY S HLAVOLAMY

Text Leena Laneová • Ilustrace Graham Round • Z angličtiny přeložili Marta Houdoušková a Ondřej Schrötter

Příběhy Starého a Nového zákona, jejichž podání je přizpůsobeno dětskému čtenáři. Za každým vyprávěním následuje k danému textu dvoustrana nejrozmanitějších hlavolamů, jejichž správné výsledky uzavírají oddíl starozákonních, resp. novozákonních textů. Na konci kni-

hy je uveden seznam příběhů s odkazy na příslušná místa v Bibli a závěrečný kvíz.

Karmelitánské nakladatelství • Brož., 190x190 mm, 192 stran, 249 Kč

LEGENDA O SVATÉM VÁCLAVOVI

Ivana Pecháčková • Ilustrovala Jarmila Marešová

Svatováclavská tradice je téměř stejně tak stará jako český stát – více než tisíc let. O životě a smrti knížete Václava se od nepaměti vyprávěly a psaly legendy, z nichž většina se zakládala na pravdě. Autorka knihy vypráví o životě svatého Václava, o skutcích, které vykonal, a také o zázračném palladiu země české, které kníže Václav nosil při sobě. Kniha je ilustrovaná ve stylu středověkých iluminací.

MEANDER • V edici Pražské legendy 3. svazek
Váz., 185x215 mm, 48 stran, 198 Kč

SEX: ŠLEHAČKA NA DORTU

Tomáš Řehák

Tato brožurka přináší mladým lidem odpovědi na otázky z oblasti lásky a sexu, které je v čase dospívání tolik zajímaví, a řešení, jak se mohou vyhnout chybám, které před nimi udělali jiní mladí lidé.

Křesťanský život • 3. vydání
Brož., A5, 36 stran, 29 Kč

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

771 11 Olomouc 1
147/2002
P. P.

D + 1

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1